

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

عنوان:

**مقایسه شاخص های رشد ماهی فیتوفاگ
و بیگ هد وارداتی از کشور چین با
ماهی فیتوفاگ و بیگ هد
استان خوزستان – اهواز**

مجری:

همایون حسین زاده صحافی

شماره ثبت

۵۰۹۲۹

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور-مرکز تکثیر شهید ملکی اهواز

عنوان پروژه : مقایسه شاخص های رشد ماهی فیتوفاگ و بیگ هد وارداتی از کشور چین با ماهی فیتوفاگ و بیگ هد استان خوزستان - اهواز
شماره مصوب پروژه : ۳۰۰۹۴-۹۴۵۵-۱۲-۱۲-۱۴
نام و نام خانوادگی نگارنده/نگارندگان : همایون حسین زاده صحافی
نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرح های ملی و مشترک دارد) : -
نام و نام خانوادگی مجری /مجریان : همایون حسین زاده صحافی
نام و نام خانوادگی همکار(ان) : حسین عبدالحی، منصور شریفیان، جمشید سیفی، علی بیگی کلشتری، مرتضی افراسیابی
نام و نام خانوادگی مشاور(ان) : -
نام و نام خانوادگی ناظر(ان) : -
محل اجرا: تهران - اهواز
تاریخ شروع : ۱۳۹۴
مدت اجرا : ۱۳۹۵
ناشر : موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور
تاریخ انتشار : سال ۱۳۹۶
حق چاپ برای مؤلف محفوظ است . نقل مطالب ، تصاویر ، جداول ، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است .

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسؤل / مجری»

پروژه : مقایسه شاخص های رشد ماهی فیتوفاگ و بیگ هد
وارداتی از کشور چین با ماهی فیتوفاگ و بیگ هد استان خوزستان
- اهواز

کد مصوب : ۳۰۰۹۴-۹۴۵۵-۱۲-۱۲-۱۴

شماره ثبت (فروست) : ۵۰۹۲۹ تاریخ : ۹۵/۱۰/۸

با مسؤلیت اجرایی جناب آقای همایون حسینزاده صحافی دارای
مدرک تحصیلی دکتری در رشته بیولوژی آبیان می باشد.

پروژه توسط داوران منتخب بخش اصلاح نژاد و تکثیر و پرورش
آبیان در تاریخ ۹۵/۹/۲۴ مورد ارزیابی و با رتبه عالی تأیید
گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در :

ستاد ■ پژوهشکده □ مرکز □ ایستگاه □

با سمت عضو هیئت علمی در مؤسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور
مشغول بوده است.

عنوان	«فهرست مندرجات»	صفحه
چکیده	.....	۱
۱- مقدمه	.....	۲
۲- کلیات	.....	۵
۱-۲- وضعیت جهانی تکثیر و پرورش ماهیان گرمابی	.....	۵
۲-۲- بررسی و معرفی وضعیت موجود ماهیان گرمابی کشور	.....	۱۸
۲-۳- تنوع گونه ای ماهیان گرم آبی در ایران و جهان	.....	۲۱
۱-۲-۳- ماهی کپور نقره ای یا فیتو فاگک (Silver carp)	.....	۲۱
۲-۲-۳- ماهی کپور سرگنده (Big head carp)	.....	۲۲
۲-۴- روش های مختلف پرورش ماهی های گرم آبی	.....	۲۳
۲-۵- نیازهای اساسی ماهیان گرم آبی	.....	۲۵
۳- مواد و روش ها	.....	۳۳
۱-۳- ورود بچه ماهیان به کشور	.....	۳۳
۲-۳- ویژگی کارگاه های محل پرورش در استان خوزستان	.....	۳۵
۳-۳- توزیع ماهیان در استخرهای پرورشی	.....	۳۶
۳-۴- بیومتری و انجام محاسبات رشد	.....	۳۸
۳-۵- محاسبات و آنالیز آماری	.....	۴۱
۴- نتایج	.....	۴۲
۱-۴- روند رشد ماهی بیگک هد در استان خوزستان	.....	۴۸
۲-۴- روند رشد ماهی فیتوفاگک در استان خوزستان	.....	۵۰
۳-۴- اندازه گیری دمای آب	.....	۵۳
۵- بحث و نتیجه گیری	.....	۵۴
پیشنهادهای اجرایی و پژوهشی	.....	۵۸
منابع	.....	۶۰
چکیده انگلیسی	.....	۶۳

چکیده

هدف از این تحقیق مقایسه رشد بچه ماهیان کپور چینی فیتوفاگ و بیگ هد وارداتی از کشور چین با نمونه های موجود در استان خوزستان بوده است. بدین منظور بچه ماهیان در خردادماه سال ۱۳۹۳ از کشور چین به فرودگاه بین المللی امام خمینی وارد گردیدند. ماهی ها بلافاصله به استخر های حاکی و محل قرنطینه (۵ کار گاه در استان خوزستان) به صورت حمل زمینی با کامیون سردخانه دار انتقال یافتند. برای بارور سازی استخر علاوه بر کود پایه، در طی دوران پرورش از ۶۰۰ کیلوگرم کود مرغی و ۳/۵ تن کود حیوانی در واحد هکتار بصورت کود خشک در ادامه پرورش بر اساس برنامه ریزی و محاسبات انجام شده مورد استفاده قرار گرفت. بچه ماهیان پس از شمارش دقیق وزیست سنجی اولیه با رعایت کامل اصول حمل و نقل ماهیان، در استخر های حاکی که از قبل آماده سازی شده بودند، ذخیره سازی شدند (متوسط ۳۲۰۰ بچه ماهی در هکتار).

با انجام زیست سنجی ماهیان، پارامترهای رشد و بقادر طول دوره پرورش مقایسه شد. نرخ رشد روزانه ماهی بیگ هد در شرکت آبی و مرکز شهید ملکی با بیشترین مقدار نرخ رشد به ترتیب معادل ۱۴ و ۱۴ گرم در روز محاسبه شد. برای ماهی فیتوفاگ شرکت ماهی کارون با بیشترین مقدار نرخ رشد (۹.۸ گرم در روز) مواجه بود. برای ماهی فیتوفاگ ضریب چاقی در بین مزارع در شرکت آبی بالاترین مقدار (1.1±0.12) را به خود اختصاص داد. همچنین ضریب چاقی در بین مزارع در شرکت ماهی کارون بالاترین مقدار (1.23±0.04) را برای ماهی بیگ هد داشت. در مقایسه با شرایط فعلی پرورش که تولیدی معادل ۳۷۰۰ کیلوگرم در هکتار است، در استخر های آزمایشی شهید ملکی میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۹۷ ± ۵۹۰۰ کیلوگرم در هکتار و برای ماهی بیگ هد معادل ۱۱ ± ۴۸۰ کیلوگرم در هکتار بدست آمد. در استخر های شرکت آبی میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۶۱ ± ۴۶۳۰ کیلوگرم در هکتار برای ماهی بیگ هد معادل ۸ ± ۳۴۵ کیلوگرم در هکتار محاسبه شد. در استخر های ماهی کارون میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۳۷۰۰ کیلوگرم در هکتار برای ماهی بیگ هد معادل ۱۲ ± ۳۵۰ کیلوگرم در هکتار بدست آمد. در استخر های ابزیان شوش میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۷۸ ± ۴۸۹۰ کیلوگرم در هکتار و برای ماهی بیگ هد معادل ۹ ± ۴۳۷ کیلوگرم در هکتار بود. نتایج حاصل از بررسی افزایش وزن ماهی فیتوفاگ و بیگ هد در مرکز تکثیر شهید ملکی (ماهیان داخلی کشور) در طی دوره پرورش حاکی از رشد وزنی ماهیان موجود می باشد. نتایج این بررسی نشان داد که با ورود ماهیان گرم آبی از کشور زادگاه اصلی و قرار دادن آنها در دستور کار مراکز تکثیر و پرورش ماهیان کشور می توان انتظار افزایش تولید با حفظ شرایط موجود و اعمال مدیریت هوادهی داشت.

واژه های کلیدی: استان خوزستان، ماهیان گرم آبی، فیتوفاگ، بیگ هد، ماهیان وارداتی از چین

۱- مقدمه

لزوم اجرای طرح‌هایی که منجر به افزایش بهره‌وری و پایداری تولید میشوند در شرایط ویژه کشور از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد. در عرصه تولید ملی توجه به آن دسته فعالیت‌هایی که ضمن ایجاد درآمد مناسب، باعث تامین امنیت غذایی و بهره‌مندی اقشار مردم از منابع گوشت سفید میشود از اهمیت دو چندان برخوردار بوده است.

در کشور ما تا چند ساله اخیر برنامه‌ای برای احیای نسل ماهیان گرم‌آبی وجود نداشته است و اهم فعالیت‌های پرورشی در صنعت شیلات کشور منحصر به پرورش بچه ماهیان انگشت‌قد در اندازه ۲ تا ۳ گرم بوده است. در نظر گرفتن تسهیلات و اعتبارات مورد نیاز، جهت ایجاد زمینه مناسب به منظور شکوفایی و ایجاد تحول در «صنعت پرورش ماهیان گرم‌آبی» ضمن ایجاد انگیزه سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در پایداری صنعت نقش بسزایی ایفا می‌نماید. در عین حال در راستای دستیابی به اهداف برنامه پنجم توسعه در بخش پرورش ماهیان گرمابی و استفاده بهینه از منابع آب و امکانات بالقوه مزارع موجود، اعمال مدیریت بهینه در ظرفیت‌های بالقوه و همچنین با توجه به محدودیت شدید منابع آب و اراضی مستعد از یک سو و سرعت پایین رشد ماهیان گرم‌آبی در کشور از سوی دیگر، لزوم اجرای طرح احیای نسل مولدین کپور ماهیان چینی و معمولی در کشور ضروری است (حسین زاده صحافی، ۱۳۹۴).

امروزه ثابت شده است که تلاقی‌های مداوم در عرصه تکثیر ماهیان ضمن ایجاد هم‌خونی و بارز نمودن صفات نامناسب پرورشی (نقصان در صفات مناسب پرورشی)، کاهش راندمان تکثیر و همچنین کاهش ضریب رشد ماهیان پرورشی و به تبع آن کاهش بهره‌وری و نرخ سود را در مزارع به دنبال دارد (Bakeer and Tharwat, 2006). از طریق وارد کردن ذخایر اصلی ژنتیکی این گونه‌ها از محیط‌های طبیعی و پرورش مولدین در شرایط کشور امکان تهیه تخم و مواد تناسلی از آنها فراهم آمده و ضمن ایجاد گله‌های مولدین اهلی و پرورش مصنوعی این ماهیان امکان شناسنامه دار کردن آنها برای اولین بار در کشور فراهم می‌شود. هدف از اجرای این طرح تامین نیاز مولدین کپور کشور از طریق واردات مولدین نسل F1 و یا وحشی می‌باشد. از جمله اهداف اصلی طرح مقایسه صفات رشد ماهیان فیتوفاگ و بیگ‌هد در مقایسه به وضع موجود در کشور بوده است.

در دهه سوم قرن بیستم یعنی سالهای ۱۹۲۰ تا ۱۹۳۰ تکثیر نیمه مصنوعی ماهی‌های آمور و کپور نقره‌ای در چین متداول گردید. برای این منظور ماهیهای مولد رسیده و آماده تخم‌ریزی را در رودخانه محل، صید کرده و به کارگاههای مخصوص انتقال داده و در آنجا تکثیر می‌نمودند. اولین تولید مثل مصنوعی ماهیان در سال ۱۸۵۳ به نام هونیژ در هونین گن تاسیس شد. در سال ۱۸۵۶ یک نفر روسی به نام وراسکی روش لقاح خشک را انجام داد. به علت توسعه جهانی روشهای تکثیر مصنوعی ماهیان، دستگاههای ارابه شده در این زمینه دائماً تغییر و تکمیل یافته و روشهای تخم و اسپرم‌گیری نیز به شدت مکانیزه شده‌اند. سالهای ۱۶۰۰-۱۴۰۰ میلادی، تکثیر گزینشی ماهی کپور آغاز گردید و استفاده از گونه‌های مختلف کپور بوسیله تکثیر کنندگانی که می‌کوشیدند

ماهیهایی با رشد سریعتر را تولید نمایند، توسعه یافت. بر اساس مطالعات توسعه منطقه ای شیلات در آبهای داخلی در منطقه زاگرس میانی (گزارش شماره ۱۱، شناخت و ارزیابی وضع موجود فعالیت ها و محیط فن آوری مهندسی مشاور رویان دفتر طرح و توسعه) فعالیت آبرزی پروری در آبهای داخلی ایران بر اساس اسناد و مدارک موجود با واردات تخم چشم زده گونه ماهی قزل آلائی رنگین کمان با هدف بازسازی ذخایر آسیب دیده آبهای داخلی و توسعه ورزشی و همچنین واردات گونه کپور علفخوار به منظور مبارزه بیولوژیکی و جلوگیری از توسعه بی رویه پوشش گیاهی تالاب انزلی در دهه ۱۳۴۰ آغاز گردید.

شناسایی، انتخاب و معرفی گونه های ماهیان گرمابی سازگار با عملکرد کمی و کیفی بیشتر، نسبت به گونه های تجاری موجود، به منظور جایگزینی با گونه های نامناسب تولید شده و یا استفاده در احداث استخرهای جدید، همچنین مشخص نمودن گونه های تلقیح کننده مناسب، از اهداف توسعه در بخش اصلاح گونه های ماهیان گرمابی می باشد. گونه های تجاری موجود بطور تصادفی در اثر تفرق صفات ناشی از تولید ماهیان گرمابی در اسارت بوجود آمده اند. با توجه به هتروزیگوت شدن شدید ماهیان گرمابی، نتایج حاصل از تکثیر حتی در خصوص یک مولد می تواند دارای صفات و خصوصیات بسیار متفاوتی باشد. سابقه و قدمت تکثیر ماهیان، در عین حال فنوتیپهای موجود گرمابی ایران کم است. گونه های ماهیان گرمابی موجود در ایران بدون کار اصلاحی ایجاد شده اند و توسط پرورش دهندگان علاقه مند، در سطح محدودی از تنوع ژنتیکی انتخاب و تکثیر شده اند. مسلم است در صورت بررسی و شناسایی گونه ها و فنوتیپها، پتانسیل افزایش تولید ماهیان گرمابی از لحاظ خصوصیات کمی و کیفی برتر نسبت به گونه های موجود وجود دارد. با وجود اینکه سطح زیر تولید ماهیان گرمابی در ایران هر ساله افزایش یافته است ولی متأسفانه میزان تولید در واحد سطح تغییر نکرده است ولی بر عکس در کشورهای آسیایی میزان تولید در واحد سطح سیر صعودی را پیموده است. که این زنگ خطر جدی برای صنعت تولید ماهیان گرمابی در کشور می باشد (نظری، ۱۳۷۷).

با توجه به گستردگی آب و هوای مناطق پرورشی نمی توان گونه های محدود تجارتی موجود را برای کلیه مناطق پرورشی توصیه نمود. در عین حال خصوصیات اقلیمی، آبی و خاکی مناطق مختلف پرورشی خصوصاً مناطق جدید مورد مطالعه قرار نگرفته است و نیز گونه های تجاری موجود با توجه به نیازهای اکولوژیکی آنها، مناسب برای تمام نقاط پرورشی نیستند. با بررسی گزارشات موجود از وضعیت عملکرد ماهیان گرمابی در استانهای مختلف مشخص می شود که میزان تولید در هکتار در استانهای مختلف بسیار متفاوت و تغییرات پتانسیل تولید حتی تا چهار برابر نیز گزارش شده است که بخشی از این تغییرات مربوط به ناسازگاری گونه های استفاده شده در این مناطق می باشد. وضعیت جمعیت مولدین بسیار نگران کننده است. بطوریکه بر اساس بررسیهای انجام شده، در حال حاضر به ازای هر ۴-۵ عدد ماهی ماده فقط یک ماهی نر موجود بوده که آن هم اغلب نامطلوب است و چه بسا تطابق لازم با تخم کشی رقم ماده موجود در استخر را نداشته باشد. بخشی

از کاهش و پایین بودن عملکرد در واحد سطح مربوط به فقدان گونه‌های نر مناسب برای گونه‌های تجاری تولید شده و نیز تعداد ناکافی آنها می‌باشد.

با توجه به دو جنسی بودن و خارجی بودن لقاح، اگر عملیات اصلاح نژاد مثل دورگه‌گیری یا آمیزش دودمانی انجام شده، موجب تفرقه ژنتیکی شدیدی شده و ماهیان تولید شده از نظر قدرت رشد، جذب عناصر، مقاومت به بیماری و غیره تفاوت زیاد پیروز می‌دهند. بنابراین در استخرهای گرمابی موجود این غیر یکنواختی به چشم می‌خورد که ناشی از عدم اعمال مدیریت صحیح تکثیر است. لذا توجه به دودمان‌های همخون که با روش دورگه‌گیری جهت پرواربندی حاصل شده اند از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (Bakeer and Tharwat, 2006).

اکثر استخرهای گرمابی کشور در مناطقی واقع شده اند، که دارای آب کم کیفیت می‌باشند، کم آبی و کیفیت پائین آب باعث کاهش میزان محصول شده است. متأسفانه مولدین مورد استفاده در استخرهای گرمابی نامناسب بوده و هیچ گونه توجهی به انتخاب مناسب مولد نشده است. لذا تحقیقات برای یافتن مولدین مناسب برای تولید ماهیان مقاوم به کیفیت بد آب (و سمیت املاح) لازم است، تا بتوان هم دامنه آبهای قابل استفاده برای ماهیان گرمابی را وسیع‌تر کرد و هم مناطق بیشتری را به زیر تولید برد.

در عین حال بیماری‌های انگلی و قارچی یکی از مهمترین بیماریهای ماهیان گرمابی در ایران بوده و سالیانه تعداد زیادی از ماهیان گرمابی موجود در اثر این بیماری از بین می‌روند که به علت نبود ماهیان گرمابی امکان به‌گزینی آنها تا کنون وجود نداشته است. در حالیکه تمام هزینه‌های مربوط به آب و کود دهی و غیره به علت وجود عوامل موثر این بیماری در سطح استخرها پرداخت می‌شود. بنابراین با استفاده از ماهیان مقاوم به بیماری سالیانه مقدار زیادی به تولید ماهی کشور افزوده خواهد شد. در مناطق پرورش ماهیان گرمابی با توجه به کیفیت بد آب و بستر و کم آبی تقریباً امکان کشت هیچگونه آبرزی دیگری بغیر از ماهیان گرمابی فراهم نیست، بنابراین بایستی نسبت به یافتن گونه‌ها و مولدهای به‌گزینی شده و مقاوم در بین گونه‌های موجود و فنوتیپ‌های موجود و یا از طریق هیبریداسیون درون و بین گونه‌ای اقدام نمود. در واقع میتوان اظهار داشت که تا کنون به جز اندک پژوهش‌های صورت گرفته هیچگونه اصلاح نژادی در زمینه ماهیان گرمابی کشور صورت پذیرفته است. در عین حال اهمیت موضوع احیای ذخایر کپور ماهیان موجود در کشور مورد تایید متخصصین بوده و در برنامه‌های متعدد از قبیل برنامه راهبردی ماهیان گرمابی که توسط وزیر محترم وقت جهاد کشاورزی به سازمان شیلات ایران ابلاغ گردیده دیده شده است. بنا بر این این پروژه با هدف احیای نسل مولدین ماهیان گرمابی کشور و ایجاد تنوع ژنتیکی در جمعیت ماهیان کپور داخل کشور از طریق وارد ساختن ماهی کپور از کشور چین و تولید لاین اجداد از کپور ماهیان چینی و توسعه صفات اقتصادی از طریق فعالیتهای اصلاح نژادی صورت پذیرفته است.

۲- کلیات

۱-۲- وضعیت جهانی تکثیر و پرورش ماهیان گرمابی

تکثیر و پرورش آبزیان (Aquaculture) واژه ای است که مفهوم کشت و پرورش جانوران و گیاهان آبی در آب شیرین، لب شور و آب دریا را در بردارد. پیدایش ماهیان را به ۴۰۰ میلیون سال پیش تخمین می زنند. تنوع و تکامل ماهیان امروزی از ۱۵۰ میلیون سال پیش به هنگامی که با از بین رفتن خزندگان عظیم الجثه و آمونیتها برای سایر اشکال جانوری جایی باز کرد، آغاز شده است. ماهیان اولیه ای که در دورانهای پیشین زمین شناسی از بین رفته اند، شباهتهای کمی با ماهیان فلسدار بومی امروزی داشته اند. در آبهای شیرین کره زمین حدود ۵۰۰۰ نوع ماهی زندگی می کند که ۷۰ نوع آن متعلق به خود رودخانه ها، نهرها، دریاچه ها و برکه های این منطقه اند. بیشترین تنوع انواع ماهیان را می توان در حوضه علیای رودخانه دانوب مشاهده کرد که ۵۰ نوع مختلف ماهی در آن زندگی می کند (Bakeer and Tharwat, 2006).

اولین قدم بزرگ درباره تکثیر و پرورش ماهیان در آبهای طبیعی بوسیله دانشمند آلمانی بنام استفان لودویک یاکوبی^۱ (۱۷۸۴-۱۷۱۱) برداشته شد، بوسیله این دانشمند درباره بیولوژی و تولید مثل ماهیان تحقیقات بسیار جالبی انجام یافت. قبل از کشفیات یاکوبی دانشمندان فکر می کردند که ماهیان نیز مانند جانوران خشکی لقاح تخم را در داخل بدن خود انجام می دهند.

کارل لینه^۲ (۱۷۷۸-۱۷۰۸) فکر می کرد که ماهیان نر اسپرم خود را در آب ریخته و ماهی ماده اسپرم خارج شده را به خود جذب کرده و بدین ترتیب عمل لقاح به وقوع می پیوندد، فعالیتهای یاکوبی در طی سالهای ۱۷۶۴ الی ۱۷۶۵ منجر به تالیف کتاب تکثیر و پرورش ماهی گردید که در این کتاب نه تنها درباره تکنیکهای باروری مصنوعی ماهی سخن رفته بود بلکه ثابت گردید که فعل و انفعالات لقاح تخم در آب انجام می شود. کشف یاکوبی خدمت بزرگی به توسعه پرورش ماهی به منابع آبها نموده و در نتیجه علوم بیولوژی توسعه یافت ولی در طول زندگی وی گسترش وسیعی پیدا نکرد. در سال ۱۸۴۲ ماهیگیر فرانسوی بنام ژرف دمی^۳ با همکاری آنتوان ژگن^۴ بطور موفقیت آمیزی آزمایشات یاکوبی (باروری مصنوعی تخم ماهی) را تکرار کردند. یکی دیگر از اهالی فرانسه بنام ژان ویکتور کوست^۵ که خود جنین شناس بود بطور جدی روش باروری مصنوعی تخم ماهی را در صنعت تکثیر و پرورش ماهی دنبال نمود. نامبرده تکنیک انکوباسیون تخم ها را تکمیل نمود و دستگاه انکوباسیون را ابداع نمود و همچنین روشهای علمی پرورش ماهی را بوجود آورد. اظهارات کوست در صنعت تکثیر و پرورش ماهی نه تنها در میان دانشمندان و پرورش دهندگان ماهی مورد قبول بود بلکه مورد تایید اعضای حکومتی فرانسه نیز قرار گرفت. در سال ۱۸۵۲ در فرانسه اولین کارگاه پرورش ماهی به نام

^۱- Stephen Ludwig Yacobi

^۲- Karl Linne

^۳- J. Demmi

^۴- A. Jegen

^۵- J. V. Kost

گیونین گن ایجاد شد که با انکوباتورهای نوع کوست مجهز بود. با پایه گذاری این کارخانه تکثیرپرورش مصنوعی ماهیان به حقیقت پیوست. ولادیمیر پاولوویچ وراسکای ۶ (۱۸۶۲-۱۸۲۹) ماهی شناس بزرگ روسیه اولین پایه گذار تکثیرپرورش ماهی در شوروی شناخته شد. نامبرده ابتدا آزمایشاتی روی باروری مصنوعی تخم ماهی Nalim (نوعی ماهی درنده بدون فلس که پوستش لکه دار است) به طریقه خشک انجام داد ولی چندان موفقیتی در بر نداشت. در سال ۱۸۵۵ نامبرده آزمایشات زیادی را با نمونه های مختلف تخم ماهیان بخصوص قزل آلا انجام داد. وی متوجه شد که همه تخم ها لقاح پیدا نکرده بلکه فقط ۲۰-۱۰ درصد تخمها لقاح پیدا نموده و بقیه از بین می روند.

عیب کار متقدمین تکثیر مصنوعی ماهی نظیر یاکوبی و دمی این بود که آنها در ترکیب اسپرم و تخم فاصله ایجاد می کردند و در نتیجه از قدرت باروری آنها می کاستند و همیشه درصد لقاح بسیار پایین بود. وراسکای علاوه بر تحقیق و تکمیل لقاح مصنوعی تخم ماهی، با ایجاد کارخانه تکثیرپرورش ماهی در شهر گوبرنیکول ۷ روسیه مطالعات و تالیفات متعددی در مورد تکنیک نگاهداری اسپرم به مدت طولانی، انکوباسیون تخم ها، نگاهداری لارو ماهی و تغذیه آن ها، تکنیک حمل و نقل تخم های لقاح یافته و ماهی زنده به عمل آورد و همچنین با ایجاد استخرهای گوناگون روشهای پرورش و رشد ماهیان را ابداع نمود. این شخص از طرف اتحادیه کشاورزی مسکو و آکادمی علوم فرانسه به دریافت مدال طلا نائل گردید. بعد از وراسکای دانشمندان بزرگ دیگری در شوروی دنباله کارهای او را گرفته و در حقیقت علوم و صنعت تکثیرپرورش ماهی، تشکیل انستیتوهای مختلف تحقیقاتی و آزمایشگاههای علمی که دانشمندان بزرگی نظیر نیکولسکی ۸، آگریم ۹، و اصغر آندریوویچ بورودین ۱۰، آرنولد ۱۱، سالداتف ۱۲، کوچین ۱۳، در ژاوین ۱۴ در آنها کار و مطالعه نموده اند سبب گردید که در طی سالهای ۱۹۲۱ تا ۱۹۲۸ اساس تئوری و عملی تکثیرپرورش ماهی بنیاد شود و در سال ۱۹۲۸ در تمام روسیه مجتمع صنعت پرورش ماهی تشکیل شد و موفق گردید که انواع Normative پرورش ماهیان اهلی در مراحل مختلف زندگی و تعیین میزان مقاومت ماهیان در مقابل شرایط محیط زیست تهیه شده بود در نتیجه تکامل علوم و صنایع پرورش ماهی، اتحاد جماهیر شوروی (سابق) توانست در تمام آبهای مملکت خود نظیر دریای آرف، آرال، بالتیک، دریای سفید، دریای خزر، دریای سیاه و همچنین در آبهای خاور دور و رودخانه ها و سدهای داخلی و دریاچه های سبیری اقدام به تکثیر مصنوعی و پرورش ماهی نماید.

⁶ - V.P.Vraskii

⁷ - Gobrnikol

⁸ - Nikolski

⁹ - A.A.Grim

¹⁰ - Borodin

¹¹ - Arnold

¹² - Saldatov

¹³ - Kotchin

¹⁴ - Derzhavin

در دهه سوم قرن بیستم یعنی سالهای ۱۹۲۰ تا ۱۹۳۰ تکثیر نیمه مصنوعی ماهی آمور و کپور نقره ای در چین متداول گردید. برای این منظور ماهیهای مولد رسیده و آماده تخمیزی را در رودخانه صید و به کارگاههای مخصوص انتقال و در آنجا تکثیر می نمودند. این موضوع سرعت پیشرفت حاصل نمود تا اینکه در دهه بعد چینی ها توانستند سالانه میلیونها بچه ماهی تولید و در اختیار پرورش دهندگان قرار دهند. تولید و توزیع بچه ماهی انواع کپور چینی بخصوص هنگامی اوج گرفت که تکثیر صد در صد مصنوعی آن از طریق تزریق هورمون به مولدین در کارگاهها انجام گرفت، که از این طریق علاوه بر بدست آوردن بچه ماهیهای یکدست و یکنواخت و خالص، با قرنطینه محیط کار، جلوگیری از آلودگی بچه ماهی بخوبی عملی گردید (Li and Mathias, 1994).

اولین تولید مثل مصنوعی ماهیان در سال ۱۸۵۳ به نام هونیژ ۱۵ در هونین گن ۱۶ تاسیس شد. در سال ۱۸۵۶ یک نفر روسی به نام وراسکی ۱۷ روش لقاح خشک را انجام داد. به علت توسعه جهانی روشهای تکثیر مصنوعی ماهیان، دستگاههای ارابه شده در این زمینه دائما تغییر و تکمیل یافته و روشهای تخم و اسپرم گیری نیز به شدت مکانیزه شده اند. سالهای ۱۶۰۰-۱۴۰۰ میلادی، تکثیر گزینشی ماهی کپور آغاز گردید و استفاده از گونه های مختلف کپور بوسیله تکثیر کنندگانی که می کوشیدند ماهیهای با رشد سریعتر را تولید نمایند، توسعه یافت، پرورش دهندگان ماهی کپور، همواره در جستجوی روشهای بهتری در زمینه تکثیر ماهی بودند، تا اینکه این توفیق در محلی که کمتر انتظار آن می رفت حاصل گردید. توماس دویش ۱۸ در سال ۱۸۱۳ متولد گردید و فرزند شیلات دانوب بود. هنگام کودکی بیشتر وقت آزاد خود را در سواحل دانوب و حوالی آن می گذراند. او ضمن مشاهدات دقیق و کنجکاوانه خود متوجه گردید، در اوقاتی از سال که دانوب به علت ذوب یخهای آلپ در حال طغیان بود، ماهی کپور تخمیزی می نماید. بعدها او خود رئیس شیلات شد و بنا بر ماهیت کارش، به نواحی مختلفی از اتریش سفر نمود. ولی هرگز مشاهدات زمان کودکی خود را فراموش نکرده و در یک نقطه آفتابگیر و در عین حال محفوظ، استخری کوچک ساخت. زهکشی و خشک کردن این استخر کاملا امکانپذیر بود. در آن بذر انواع علوفه سخت ساقه کاشت و آنرا از آب مناسب پر نمود. سپس تا رسیدن دمای آب به حد دلخواه، آنرا بحال خود رها نمود. بعد سه ماهی کپور را که وقت تخمیزی آنها نزدیک بود، در آب استخر رها کرد. ماهیهای کپور تخمیزی نمودند و برای خارج نمودن ماهیهای مولد، سطح آب را تقلیل داده و سپس استخر را دوباره با آب گرم نمود. اینکار با موفقیت بسیار زیادی بارها تکرار گردید مدتی بعد، فردی بنام هوفر ۱۹ طرح دویش را اندکی تغییر داد، بدلیل آنکه وی در منطقه ای مرتفع تر و بنابراین سردتری مبادرت به پرورش ماهی کپور می نمود، شیب کف استخر هوفر خیلی بیشتر از شیب تعیین شده در

15- Hunigue

16 - Huningen

17- Wrasski

18- Thomas Dubish

19- Hufer

طرح دوبیش است، هوفر کوشید از طریق افزودن عمق استخر در یک طرف، مدت زمان سرد شدن آب را نسبت به استخر دوبیش، طولانی‌تر گرداند، بنابراین ظاهراً طرح هوفر جهت اجرا در مناطقی مانند جزایر بریتانیا مناسب‌تر است (Li and Mathias, 1994).

پس از جنگ جهانی دوم، تحولات گسترده‌ای در تمام صنایع بوقوع پیوست که صنعت پرورش ماهی نیز از این روند مستثنی نبود. داروهای موثر در باروری انسان و حیوان تولید گردیده و مورد استفاده قرار گرفت. ثابت گردید که غده هیپوفیز در بسیاری از موجودات، نقش‌های متعددی را ایفا می‌نماید. دوره تخم‌ریزی در مورد ماهی کپور فقط ۵-۸ ساعت بوده و پیش‌رس نمودن تخم‌ریزی ماهی کپور مستلزم تزریق هورمون هیپوفیز است. استفاده از غده هیپوفیز در زمینه وادارسازی ماهیهای مولد به تخم‌ریزی، گامی بزرگ بوده و از مزایای بيشماری برخوردار است.

در سال ۱۹۵۸ برای اولین بار محققین پرورش ماهی در آبهای شیرین استان کوانگ دونگ از طریق تزریق هیپوفیز کپور معمولی به مولدین کپور نقره‌ای و سرگنده در مراکز تکثیر موفق به تولید بچه ماهی شدند. در پاییز همان سال، محققین استان زی جیانگ از طریق تخم‌ریزی القایی و به کمک HCG موفق به تکثیر مصنوعی کپور نقره‌ای و سرگنده شدند. در سال ۱۹۶۰ تکثیر مصنوعی کپور علفخوار نیز به نتیجه رسید. تولید انبوه بچه ماهی جهت عرضه به بازار در سال ۱۹۶۱ در چین شروع شد و در سال ۱۹۶۲ بیش از ۱۲۰۰ میلیون بچه ماهی انواع کپور چینی در این مملکت تولید گردید. در سال ۱۹۶۳ از طریق تکثیر مصنوعی موفق شدند بچه ماهی کپور سیاه را نیز تولید نمایند. تنها طی ۶ سال، تکثیر مصنوعی ۴ گونه اصلی کپور چینی با موفقیت به انجام رسید.

در سال ۱۹۷۴ کار ساخت مصنوعی هورمون LRH (آزادسازی زرده تخم) با موفقیت به پایان رسید. در سال ۱۹۷۵ هورمونی مشابه به نام LRH-A با اثر بیشتر ساخته شد و در ضمن باعث افزایش میزان اثر هورمون و کاهش هزینه آن گردید. تکثیر مصنوعی کپور ماهیان چینی همچنان بیش از پیش در حال توسعه می‌باشد.

در سالهای ۱۹۸۸-۱۹۹۰ تولید ترکیبات جدیدی برای تحریک بلوغ ماهیان طی تکثیر مصنوعی آنها، در کانادا و شوروی سابق پایه‌گذاری گردید. شرکت Syndel Laboratories Ltd در شهر ونکوور تولید ماده تجاری جدیدی بنام Ovariin و موسسه آبی‌پروری پوشکینو در روسیه ساخت ترکیباتی از سری Nerestin را آغاز نمودند. فعالیت اصلی در زمینه استفاده صنعتی از Nerestin1 که توسط مجتمع علمی - تولیدی آبی‌پروری پوشکینو تولید می‌شود، در موسسه شیلاتی بالیک چی در ازبکستان در فصول تکثیر ماهی طی سالهای ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰ انجام پذیرفت. در سال ۱۹۸۹، در نتیجه استفاده از این ماده میزان لارو حاصل از ماهیان علفخوار حدود ۵۰٪ برنامه تعیین شده بود که در سال ۱۹۹۰ نتیجه تکثیر این ماهیان کاملاً طبق برنامه انجام گرفت (Lucas and Southgate, 2003).

اگر چه چینی ها در امور پرورش این ماهیها و تکنولوژی مربوط به آن سهم خاصی دارند ، با وجود این توفیق تکثیر مصنوعی آنها از طریق تزریق هورمون هیپوفیز نصیب یک نفر زیست شناس برزیلی گردید . این اکتشاف بعدا بطور گسترده ای در آسیا ، اروپا و آمریکای شمالی مورد استفاده قرار گرفت . در پاره ای موارد حتی می توان از هیپوفیز ماهیهای پست که ارزش اقتصادی کمی دارند برای این منظور استفاده نمود . چینی ها نیز در سال ۱۹۵۸ با تزریق هورمون غده هیپوفیز توانستند اقدام به تکثیر مصنوعی ماهی آمور و کپور نقره ای در شرایط مصنوعی بنمایند . برای اولین بار در اواسط دهه ۶۰ ، تغذیه کپور منحصر با غذای خشک توام با موفقیت انجام شد . دانشمندان و دست اندرکاران علمی ژاپنی سهم مهمی در بهبود و تکامل پرورش ماهی کپور به طریق سنتی (شبه مرتع داری) ایفا نموده اند . از حدود ۱۲۰۰۰ سال قبل ، در ناحیه ای که امروزه کشور دانمارک خوانده می شود از انسانهای ماقبل تاریخ نئولی تیک ۲۰ پس مانده های آشپزخانه ای خارج از محیط کوچک مسکونی آنها انباشته شده است . بدین ترتیب مکانهای بزرگ جمع آوری زباله بوجود آمد که باقیمانده آشپزخانه ها محسوب و از این طریق وارد تاریخچه فرهنگ بشری شد . این مکانها را می توان به عنوان اولین ایده ها و تفکرات بشر در دفع زباله محسوب کرد و باقیمانده استخوانهای ماهیان در این محلها ، می تواند یک شاهد تاریخی باشد که در آن زمان ماهی یک ماده غذایی بوده است ، چنین باقیمانده هایی در مراکز تمدن نزدیک منطقه ما وجود ندارد ، ولی می توانیم قبول کنیم که ماهی در اینجا نیز به عنوان یک ماده غذایی مورد استفاده قرار می گرفته است ، زیرا مناطق مسکونی انسانها بیشتر در جوار رودخانه ها و جریانهای غنی از ماهی بوجود آمده است . برای مثال در این مورد می توان تمدن مصریان را ذکر کرد که در ساحل رودخانه نیل بوجود آمده و توسعه یافته است ، در زمان فرعونها و در فرهنگ آنان ماهی یکی از غذاهای مهم مردم به شمار می رفت . در چهارمین کتاب حضرت موسی ۱۱/۴ ، از کودکان بی خانمان اسرائیلی خبر می دهد که در پیش از ۳۰۰۰ سال به هنگام فرار از صحرای سینا ، ماهیانی را به خاطر می آورند که در وطن از دست رفته خود (مصر) به راحتی و مجانی در اختیار داشتند . با توجه به نکات ذکر شده در بالا ، ماهی در طی چندین قرن اهمیت خود را یافت و نقش مهمی از نظر اقتصادی و اجتماعی ایفا کرد و از نشیب و فرازها موفق بیرون آمد (Woynarovich, and Horváth, 1980).

اگرچه توسط بعضی متخصصین آمریکایی و روسی حداکثر سن تاسماهیان را ۱۰۰ سال تخمین زده اند که مطابق با واقعیت نیز است ، ولی این موضوع احتیاج به بررسی مجدد دارد ، این امر در مورد ماهی اسبله که به چند صد کیلوگرم در دریاچه ها می رسد نیز صادق است .

انسانها از حدود ۱۲۰۰۰ سال پیش در دیواره غارهایی که در آنها زندگی می کردند ، تصاویر مختلفی از ماهیان را حک کرده اند . محققین باستان شناسی این باقیمانده های تمدن از دورانهای قدیم را دلیلی برای قبول این مطلب می دانند که اجداد ما قبل تاریخ انسان تنها شکارچی نبوده بلکه همزمان صیاد نیز بوده اند . آنها طعمه خود

را با دست گرفته یا با سنگ و اشیای گریزی شکل آن را زده یا اینکه طعمه را با چوبهای نوک تیزی محاصره می کرده اند. صیادان ماقبل تاریخ در محدوده منطقه ما (آلمان) قلابهای استخوانی و نیزه های تهیه شده از شاخ گوزن را در ۵ هزار سال قبل از میلاد مسیح ساخته اند، ساخت وسایل فوق معاصر عصر حجر بوده و زمانی است که انسان محل زندگی خود را در کنار دریاچه های مسطح بنا کرده است. ساکنین دهکده های با خانه های چوبی، با تکنیک تورسازی از الیاف گیاهی آشنایی داشته اند. این تور با خاک رس پخته شده و چوبهای شناور مجهز بدین علت در آب فرو رفته و به طور عمودی قرار می گرفته است (Bakeer and Tharwat, 2006).

در کتابهای تخصصی قدیمی می خوانیم، که کپورهای پرورشی ۲۰۰ و یا حتی ۴۰۰ ساله شده اند. در مقابل آن بر حسب نتایج آزمایشهای دقیقی که در این زمینه به عمل آمده است، ماهی کپور عمر بیشتر از ۵۰ سال را نشان نمی دهد. در اشعار تاریخ نویسان قرون وسطی می خوانیم که ماهیان بیشتر از ۲۰۰ سال زندگی می نمایند و آنها برای تایید این مطلب اشاره به اردک ماهی مسنی می کنند، که توسط پادشاه فدریک آنند در سال ۱۲۳۰ میلادی در آب رها شده و فیلیپ حکمران منطقه کور فورست در هالدلبیرگ در سال ۱۴۹۷ آن را خورده است. بنابراین آنچه که در خصوص تاریخچه پرورش ماهی در جهان آورده شده متفاوت بود. بیشترین مولفین سابقه این فعالیت مفید را ۲ الی ۴ هزار سال قبل از میلاد مسیح نسبت می دهند. اولین پرورش ماهی در دو مرکز - چین باستان و امپراطور روم شروع شد. فان لی ۲۱ در ۴۷۵ سال قبل از میلاد در عهدنامه چین در مورد تخمیرزی و تکثیر ماهی کپور مطالب ارزنده ای نوشته و از آن بعنوان یک شغل پرمفعت یاد کرده است. ارسطو از ماهی کپور یاد کرده و یونانیها و رومیها ماهی را در استخر پرورش می دادند. این ملل سعی داشتند که بدین وسیله ذخایر ماهی را در آبهای طبیعی حفظ نمایند. انجیل در ایسایاه ۲۲، فصل ۱۹ آیه ۱۰، به پرورش ماهی در استخر و آبگیرها اشاره داشته است. علاوه بر این در نقاشی های مصر باستان، آثاری در زمینه استخرهای پرورش ماهیان زینتی مشاهده می شود. رومیان باستان نیز، نوعی پرورش ماهی در حاشیه ساحل را شروع کرده بودند که هنوز در ایتالیا وجود دارد. در این روش که در دوران قرون وسطی اعمال می شد، ماهیان کپور پس از پرورش، به استخرهای کاخ و حوضچه های آشپزخانه صومعه هدایت می شدند. بدین ترتیب، در تمام طول سال، منبع آماده ای از ماهیان آب شیرین، در اختیار صاحبان کاخ و صومعه قرار می گرفت. چینیا، گذشته از این که آغازگر پرورش ماهی در جهان بودند، امروزه سرزمینهای اصلی آنها تقریباً نصف تولید جهان را که سالیانه ۴۱/۳ میلیون تن از انواع ماهیان کپور پرورشی است، به خود اختصاص می دهند. مزارع پرورش کپور ماهیان بتدریج در سرتاسر آسیا گسترش یافت و به غرب و اروپا رسید. در خلال دهه ۱۹۳۰، مهاجران اروپایی، پرورش کپور ماهیان را به فلسطین ۲۳ کشاندند و این در حالی بود که زیست شناسان برزیلی، با استفاده از

21- Fanli

22- Isaiah

23- Palestine

هورمونهای هیپوفیز، روش تخم‌ریزی القایی را در ماهیان ابداع کردند. در همین زمان نیز پرورش ماهیان قزل آلا در دانمارک و جاهای دیگر آغاز شد که در پی خود، پرورش سایر آزاد ماهیان را به همراه داشت. احتمالاً پرورش ماهیان دریایی، در کشور اندونزی، در حدود سال ۱۴۰۰ بعد از میلاد شروع شد. در آن زمان خامه ماهیان جوانی را که در اثر بالا آمدن آب، در حوضچه های ساحلی به دام می افتادند، برای پرورش استفاده می کردند. پرورش خامه ماهی، هنوز هم به صورت یک صنعت مهم، خصوصاً در کشور تایوان رواج دارد با این وجود، پرورش ماهیان دریایی، در چند دهه اخیر، عمدتاً در کشور ژاپن توسعه یافته است و شروع آن، به پرورش ماهیان دم زرد در خلال دهه ۱۹۶۰ مربوط می شود (Woyanovich, and Horváth, 1980).

پرورش ماهی در مقایسه با پرورش حیوانات خشکی زی، فعالیت بسیار متنوع است زیرا گونه های بسیار زیادی از ماهیان با ویژگی های متفاوت پرورش داده می شوند. انسان در ابتدایی ترین مراحل تکامل، به کشاورزی اشتغال داشت ولی کشت و پرورش آبزیان از روند و گسترش بطئی تری برخوردار بوده است و در ابتدا آبزیان مورد تقاضای بازارهای مصرف صرفاً از طریق صید از ذخایر وحشی تامین می گردیدند. اخیراً این وضع بدلیل زیر تغییر یافته است. ۱) افزایش هزینه های صید آبزیان بواسطه ترقی ارزش اقلامی از قبیل سوخت، تجهیزات و دستمزدها (۲) صید بیش از حد در بسیاری از نواحی به علت افزایش میزان تقاضا (۳) نبودن بسیاری از ذخایر در نتیجه آلودگی محیط زیست آبزیان. از این رو، آبزیان وحشی گرانتر و دستیابی به آنها مشکل تر گردیده است. در راستای جبران کمبود این منابع مهم غذایی، بسیاری از کشورها، از طریق پرورش آبزیان، مبادرت به تولید بیشتر این فرآورده های دریایی نموده و از این رو بهره برداری از شیوه های جدید پرورش و تولید آبزیان، بویژه تکثیر و پرورش صنعتی با ابعادی وسیع را مورد تشویق و ترویج قرار داده اند. برای پی بردن به وضعیت فعلی پرورش ماهی، بهتر است نگاهی به رشد و توسعه شیلات جهان داشته باشیم. بعد از جنگ جهانی دوم، میزان صید ماهی در جهان، سریعاً افزایش یافت و از ۲۰ میلیون تن، به حدود ۶۵ میلیون تن رسید تا اینکه نهایتاً، در اوایل دهه ۱۹۷۰ دچار سکون شد. صعود قیمت سوخت از یک طرف و کاهش نژادهای ماهیان وحشی از طرف دیگر، منجر به آن شد که میزان رشد صنایع ماهی در سال، به کمتر از ۸ درصد، و صید سالیانه جهان، به حدود ۸۵ میلیون تن برسد، در حالی که رشد جاری جمعیت جهان در سال، به حدود ۲ درصد می رسید. در حال حاضر ماهی به طور متوسط، ۶ درصد میزان کل پروتئین مورد استفاده بشر و ۲۴ درصد پروتئین حیوانی را تشکیل می دهد و بسته به نواحی جغرافیایی مختلف، مقدار آن متغیر است، البته لازم به ذکر است که یک سوم ماهیان صید شده، برای تغذیه حیوانات استفاده می شوند (Lucas and Southgate, 2003).

تنوع پرورش ماهی را با توجه به میزان متفاوت تراکم نیز می توان ارزیابی کرد و هر یک از آنها، می توانند در شرایط منطقه ای خاص، مناسب باشند. بیش از نصف مزارع پرورشی ماهی دنیا (ماهیان باله دار) به پرورش انواع مختلفی از کپور، خصوصاً کپور چینی به روش پلی کالچر اختصاص دارد. پرورش کپور ماهیان چینی به روش پلی کالچر، روشی بسیار اختصاصی است که سابقه دیرینه دارد و شاید تنها روش برجسته ای که در دوره

های اخیر برای تکمیل این روش انجام شده است ، به کارگیری روشهای تخم‌ریزی القایی باشد . با این وجود ، هنوز هم صنایع مربوط به آن ، موفقترین صنایع پرورش ماهیان باله دار در جهان هستند . بعدها روشهای مشابهی در هند و بنگلادش گسترش یافت که عمدتاً ماهیان کپور هندی را به روش پلی کالچر ، در استخرها پرورش می دادند . روسیه و اروپای شرقی نیز ، مبادرت به پرورش کپور معمولی و گونه های وابسته کردند اما شرایط اقلیمی و سایر عوامل سبب شد که این کشورها نتوانند به میزان تولید مطلوب دست یابند . برای نشان دادن اهمیت جهانی کپور ماهیان پرورشی ، کافی است بدانیم که نزدیک به ۴۰ درصد تولید سالیانه جهانی ماهیان آب شیرین به این گونه ها اختصاص دارد . تاکنون بیش از ۲۰۰۰۰ گونه ماهی مختلف شناسایی و توصیف شده اند اما تنها کمتر از ۱۰۰ گونه از نظر اقتصادی ، پرورش داده می شوند و بعضاً تا ۳۰۰ گونه نیز ذکر شده است (Woyanovich, and Horváth, 1980) .

گونه های زیادی از ماهی کپور وجود دارد ، آنها با هم بزرگترین خانواده ماهیان آب شیرین بنام Cyprinidae را تشکیل داده و تقریباً در تمام مناطق دنیا یافت می شوند ولی در مناطق قطبی ، جنوب آمریکا یا استرالیا ، بطور طبیعی دیده نشده اند . بسیاری از گونه ها بقدری کوچکند که اندازه برخی از آنها، حتی با وجود رشد کامل ، به بیش از یک اینچ نمی رسد . بطور کلی زیستگاه اصلی این گونه ماهیها ، نواحی دریای خزر بوده و برخی معتقدند که توسط سربازان رومی ، از آنجا به غرب ، دریای سیاه و رودخانه ، دانوب آورده شده است . همچنین کپور ماهیان احتمالاً توسط سربازان امپراطوری چین ، در شرق گسترش یافته است . رومی ها که قبلاً به دانش پرورش ماهی ، بعنوان غذا آگاهی داشتند ، دریافتند که ماهی کپور بسیار سریع رشد نموده و تقریباً همه چیز خوار است و نیز قادر به زندگی در آبهای فقیر می باشد و از قدرت انطباق بسیار بالایی برخوردار است . احتمالاً برخی از این ماهیهای پرورشی ، به رودخانه ها بویژه رودخانه دانوب راه یافته و به غرب و شمال مهاجرت نموده و خود را با شرایط آب و هوایی این مناطق منطبق ساخته اند . با گذشت زمان ماهی کپور توجه راهب ها را به خود جلب نمود . آنها به قابلیت های این ماهی خاص پی برده و از آن زمان پرورش ماهی کپور در بسیاری از کشورهای اروپایی ، بالتیک و سرانجام در انگلستان تدریجاً گسترش یافت (Pillay, 1995) .

بنابراین پرورش ماهی کپور از آسیای شرقی به سراسر دنیا انتشار یافته است که تولید گوشت آن بسیار بالاست ، از اینرو استخرهای پرورش ماهیان گرم آبی اغلب با پرورش ماهی کپور تداومی می شود و پرورش سایر ماهیان گرم آبی بعنوان پرورش ثانویه در نظر گرفته می شود هرچند امروزه در قسمتهای مختلف جهان این ماهیان نیز مقادیر زیادی از پروتئین مورد احتیاج جمعیت در حال رشد را تامین می نمایند .

انواع کپورهای پرورشی پس از چندین سال مطالعات ژنتیکی و اصلاح نژاد بصورت امروزی خود درآمده که دارای رشد مناسب ، ضخامت کافی گوشت در بدن ، قدرت تولید مثل بالا و مقاوم در مقابل امراض و شرایط مختلف می باشد . اخیراً در لهستان پرورش نژاد جدیدی به نام کپور آبی رنگ که رشد سریعتری از دیگر کپورهای پرورشی را از خود نشان داده است روبه توسعه نهاده است . بسیاری از گونه های ماهیان گرم آبی

مانند خانواده کپور ماهیان Cyprinidae بطور مصنوعی در آبهای گرم، شیرین، لب شور یا آب دریا پرورش می یابند. که مهمترین آنها عبارتند از ۱- کپور معمولی Common carp ۲- کپور آینه ای Mirror carp ۳- کپور علفخوار Grass carp ۴- کپور نقره ای Silver carp ۵- کپور سرگنده Big head ۶- کپور لجنی Mud carp ۷- کپور سیاه Black carp ۸- کپور هندی Indian carp ۹- بالاخره دسته ای دیگر از ماهیان گرمسیری و نیمه گرمسیری خانواده ماهی اسبله.

بسیاری از پیوندهای Hibrids بین ماهی کپور و سایر ماهیان نزدیک نسل جدید پرورشی را بوجود آورده که واجد رشد سریعتر و مقاومت در مقابل بیماریها و تغییرات درجه حرارت نسبت به والدین خود می باشند. مانند پیوند بین کپور پرورشی اروپایی (*Cyprinus carpio carpio*) با کپور آمور وحشی (*Cyprinus carpio haemato*) شرق آسیا، نسل جدیدی را بنام Kursh carp بوجود آورده که دارای مقاومت بسیاری در مقابل سرما می باشد و حتی ماهی کپور نقره ای یک ماهی رودخانه ای آب شیرین است (Gjedrem, 2005). اما می تواند در آب کمی لب شور هم زندگی کند و برای پرورش در استخرهای ماهی مناسب است. تا دهه ۱۹۵۰، پرورش کپور نقره ای به چین و جنوب شرق آسیا محدود می شد، و این در شرایطی بود که بچه ماهی آن در رودخانه های بزرگی نظیر یانگ تسه ۲۴ و انشعابات آن و رودخانه غربی ۲۵ صید شد. از شیوه پرورش تک گونه ای (مونوکالچر) ابتدا در اروپای شرقی استفاده شد. در این روش از کپور معمولی که یک گونه غیر بومی بود استفاده به عمل آمد اما پرورش دهندگان ماهی فورا متوجه شدند که به دلیل مزیت های چند جانبه بایستی از کشت چند گونه ای استفاده نمایند. پرورش ماهی در شیوه پلی کالچر متکی به تولید غذای طبیعی استخر می باشد که از طریق کوددهی حاصل می گردد. مصرف کود در استخرهای ماهی تازه ای نیست. این ماده هزار سال است که در چین و قرقهاس در کشورهای دیگر استفاده می شود. ویناروویچ (۱۹۵۷، ۱۹۵۶) کوددهی استخرهای ماهی را در اروپا گزارش کرده است. پرورش ماهی با اردک نیز عمل تازه ای نیست. قرقهاس که اردکها را در استخرهای ماهی در اروپای مرکزی و چین نگهداری می کنند هرچند که مدتهاست این کار در مقیاس تجارتي نبود، تنها بعد از جنگ جهانی دوم بود که پرورش تجارتي ماهی با اردک در اروپا توسعه یافته است (ویناروویچ، ۱۹۷۹).

پرورش ماهی تا حد قابل توجهی در اروپای قرون وسطی در راستای گسترش فرهنگ مسیحیت رشد نمود. زنان و مردان روحانی که در صومعه ها زندگی می کردند اولین کسانی بودند که پرورش ماهی را در اروپا بطور مقدماتی سازماندهی کردند. سنت پرورش ماهی به صورت مشخصی در اروپای مرکزی (که هم اکنون آلمان و چکسلواکی نامیده می شوند) شکل گرفت و اولین کپورهای آینه ای بوسیله اصلاح نژاد پرورش داده شدند. پرورش ماهی به سرعت به دو بخش مشخص در اروپای قرون وسطی تقسیم شد. پرورش ماهی قزل آلا در

²⁴ - Yang - tze

²⁵ - WestRiver

مناطق کوهستانی توسعه یافت همچنانکه در مناطق گرمتر پرورش (ماهیان پرورشی) بر اساس اصول استفاده از گونه‌هایی از کپور که رشد سریعی از خود نشان دادند شکل گرفت. همراه کپور ها ، چندین گونه بومی دیگر مانند کپور کاراس ، لای ماهی و همچنین بعضی ماهیان مهاجم مانند اسبله و سوف نگهداری می شدند (Lucas and Southgate, 2003).

وضعیت جغرافیایی غالباً برای پرورش ماهی در اروپای شرقی مناسب تر است . در آنجا زمین لازم برای ساخت استخرهای بزرگ پرورش ماهی ۲۰-۵۰ هکتار وجود داشته ، آب مورد نیاز آن به وسیله رودخانه‌های بزرگ تامین می شود . همچنین آب و هوای قاره ای و گرمای کافی ، رشد سریعتر کپور را تشدید می کند . از دهه های ۱۹۶۰ ، پرورش ماهیان چینی گیاهخوار (مانند کپور علفخوار یا آمور ، کپور نقره ای یا فیتوفاگ و کپور سرگنده) به سرعت در بعضی از کشورهای اروپایی گسترش یافت و نسبت این ماهیان به سایر گونه ها ممکن است به ۴۰ درصد کل تولید سالیانه برسد .

در شمال اتحاد شوروی (سابق) در عرض ۶۰ درجه شمالی می تواند پرورش یابد . هیبرید بین کپور معمولی نر با کپور پرورشی *Carasius auratus gibelio* (Prussian carp) ماده که معروف به ساوینسک تاج نقره ای Savinsk silver crusian می باشد که علاوه بر رشد سریعتر از والدین خود و مقاومت در مقابل بیماریها یکسال هم زودتر از آنها بالغ می شود . کپور چینی شامل چندین گونه است که در کشورهای چین ، ژاپن ، فیلیپین ، اندونزی و سایر کشورهای آسیای شرقی به تعداد بسیار زیاد پرورش داده می شوند و امروزه پرورش آن در سراسر مناطق مستعد جهان مرسوم شده است .

ماهی علفخوار نیز بعنوان بهترین نوع ماهی علفخوار پرورشی در دنیا شناخته شده است . منشاء آن رودخانه آمور چین می باشد که ابتدا به شوروی و سپس به سایر کشورها انتقال داده شده است . امروزه در بسیاری از کشورهای گرمسیری از این ماهی بعنوان کشت توام با سایر ماهیان و کنترل کننده گیاهان آبی استخرها استفاده می شود . ماهی فیتوفاگ نیز یکی از ماهیان با ارزش پرورشی در آبهای گرم می باشد .

چند طریق برای پرورش ماهی کپور در دنیا معمول است مرسوم ترین آن روش سنتی مبتنی بر تاسیس استخرهای بزرگ و متعدد ۱۰-۵ هکتاری و دریاچه های وسیع و کم عمق است . این روش در اروپای شرقی ، اتحاد شوروی سابق ، ژاپن ، چین ، اندونزی ، هندوستان ، مالزی و در سالهای اخیر در ایران و سایر کشورها به مقیاس بسیار وسیعی در دست بهره برداری است .

روش دیگر پرورش ماهی کپور در استخرهای عمیق (۲ متر یا بیشتر) با سطح کوچک (۴۰ متر مربع) و یا مقدار زیادی از آب جاری (حدود ۳۶۰ لیتر در ثانیه) است . این روش در سال ۱۹۲۹ بوسیله تاناکا Tanka در ژاپن ابداع شده که امروزه در کشورهای اروپایی نیز از آن استفاده به عمل می آورند . نامبرده در یک استخر کوچک با سطح ۷۰ متر مربع توانست محصول ۲۰۰ کیلوگرم ماهی کپور بر متر مربع در سال یا ۲۰۰۰ تن در هکتار بدست آورد . یکی دیگر از روشهای جالب پرورش ماهی کپور در جعبه های توری شناور در جریان های آب گرم می

باشد در شوروی این روش بیش از هر جای دیگر پیشرفت کرده و موفقیت آمیز بوده به طوری که در کیسه های شناور پلاستیکی توانستند ۱۰۰ کیلوگرم ماهی کپور را در یک مترمکعب آب پرورش دهند (Pillay, 1995). دانشمندان و دست اندرکاران علمی ژاپنی سهم مهمی در بهبود و تکامل پرورش ماهی کپور به طریق سنتی (شبيه مرتع داری) ایفا نموده اند. آنها آب ورودی حوضچه های بتونی با سطح حدود ۱۰۰ مترمربع را با آب رودخانه ای که به طریق طبیعی گرم شد (حد متوسط درجه حرارت حدود ۲۵ درجه سانتی گراد) را طوری تنظیم کردند که مانند حوضچه های پرورش قزل آلا آب داخل حوضچه ها دائما تعویض یافت. کپورهای رها شده در این گونه اماکن از ماه ژوئن تا اکتبر به صورت متراکم تغذیه و در این مدت برحسب هر متر مربع ۲۰۰ کیلوگرم اضافه وزن پیدا کردند.

میزان تقاضای ماهی تازه، بویژه در کشورهایی که مستقیماً به دریا دسترسی نداشتند، در حال افزایش بود، روشهایی مورد نیاز بود که سرعت رشد ماهی کپور را بهبود بخشیده و کارآیی استخرهای پرورش ماهی را افزایش دهد. زمانی اطراف صومعه ها، مکان های مناسبی برای این کار تشخیص داده شده و حفر استخرها آغاز گردید و صدها استخر بویژه در قاره اروپا ایجاد شده است که تا به امروز مورد استفاده قرار دارند. ساختمان استخرها طوری بود که تخلیه و خشک نمودن آنها به راحتی میسر بوده و در مقابل هر یک از آن، چاله ای وجود داشت که هنگام تخلیه آب استخر، ماهیها در آن جمع شده و برداشت آنها به سادگی انجام می گرفت. این دریاچه های تخلیه، در آن زمان از الوارها ساخته می شد و در ابتدا بوسیله راهب ها ابداع گردید و لذا نام آنها بر این دریاچه باقی ماند و امروزه نیز به این نوع خروجی آب "مانک" گفته می شود. شاهان و قیصرهای سراسر اروپا، پرورش ماهی کپور را ترغیب نموده و در برخی از نواحی این فعالیت را الزامی نمودند. استخرها بایست در وسط روستاها ساخته می شد، طوری که در هنگام آتش سوزی، دسترسی به آب امکان پذیر می گردید. در این استخرها، ماهی کپور پرورش داده می شد. پرورش ماهی کپور توسط کشاورزان و پرورش دهندگان در مقیاسهای کوچک، سبب گردید که پس از مدت کوتاهی این ماهی در سراسر اروپا، به ماهی متداول در سر میزهای غذا بدل شود.

روند گسترش فعالیت پرورش ماهی کپور در قاره اروپا، غیر از انگلستان، به شرح ذیل بوده است: پرورش ماهی تا حد قابل توجهی در اروپا طی قرون وسطی در راستای گسترش فرهنگ مسیحیت رشد نموده سالهای ۶۰۰-۳۰۰ میلادی، ماهی کپور به قاره اروپا معرفی گردید، پرورش ماهیهایی که بطور طبیعی تکثیر می یافتند، بنیانگذاری شده، مردم اروپایی در ایام کریسمس ماهی کپور مصرف می نمایند ولی در بازارهای چین، در تمام طول سال تقاضا برای ماهی کپور وجود دارد. از میان چهار نوع کپور، گونه کپور آینه ای بعنوان غذایی متداول وسیعاً مورد پذیرش قرار گرفت. این ماهی بیشتر از همه مورد پسند خانم های خانه دار و پرورش دهندگان و تکثیرکنندگان قرار گرفته است. بدلیل وجود شرایط آب و هوایی متنوع در قاره اروپا، در رنگ و شکل ماهیها، تنوع بیشتری وجود دارد. تولیدکنندگان، با یکدیگر شروع به رقابت نموده و هر یک مدعی

پرورش و عرضه ماهی بهتری بودند. ماهیها به نام منطقه و استانی که در آن پرورش یافته اند، شناخته می شوند. برای مثال " کپور گالیزیه ۲۶ از استان سیله سیا، " کپور اکراین " ۲۷، " کپور بوهمین " ۲۸ از چکسلواکی، " کپور فرانکین " ۲۹ از " دینکلز بوهل " ۳۰ و " کپور آشیگروند " ۳۱ از فرانکلین علیا و وسطا در باواریا ۳۲ آورده شده است. کپور آشیگروند از نام رودخانه آیش ۳۳ که به رودخانه مین ۳۴ و از آنجا به رودخانه "راین" سرزیر می شود گرفته شده است (Lucas and Southgate, 2003).

در سال ۱۶۰۰ میلادی روشهای تکثیر و پرورش ماهی کپور در کتابی توسط جان تراورنر ۳۵ تحت عنوان " تجارت خاص در ارتباط با میوه و ماهی " به رشته تحریر در آمد. این کتاب پرورش ماهیهای آب شیرین بویژه ماهی کپور را بطور مفصل شرح داده است. روشها و مشاهدات او چنان جالب بودند که بسیاری از آنها امروز نیز در دهه پرورش نوین ماهی اعتبار خود را از دست نداده اند، هر چند تکنولوژی جدید امروز، برخی از آنها را تغییر داده است. یکی از آخرین پیشرفتهای در این زمینه، پرورش ماهی کپور در آبهای گرم ضایعاتی نیروگاههاست. طبق گزارشات موجود پرورش متراکم ماهی کپور در مناطقی از سبیری و شمال آلمان آغاز گردیده است. در سال ۱۹۸۲ شیلات " نیوهی " پرورش متراکم این ماهی را در سطح آزمایشی در حوالی نیروگاهها شروع نموده است. نیروگاهها مقادیر زیادی آب گرم تولید می نمایند که چرخش مجدد آب ممکن نبوده و از اینرو هدر می رود. در سالهای اخیر، مسئولین نیروگاههای برق، صنایع مختلفی را به استفاده از این آب دعوت نموده و در حال حاضر از این آبها برای مقاصد مختلفی مانند رشد گیاهان، پرورش مار ماهی و ماهی کپور استفاده می شود.

در سالهای حدود ۱۸۰۰ میلادی، توسعه صنعت حمل و نقل و افزایش ماهیگیری دریایی منجر به عرضه فراوان ماهی در سطح کشور گردید. این وضع سبب کاهش فعالیت پرورش ماهی شده و نهایتاً موجبات افول آن را فراهم نمود. به هر حال این شرایط با تهی شدن صیدگاههای اصلی در اثر صید بی رویه تغییر یافت و فرصت دیگری برای توجه به پرورش ماهی فراهم آمد. حالا دیگر ماهیهای کپور جای خود را در دریاچه ها و رودخانه ها ما باز کرده بودند و داشتن عمر ۴۰-۵۰ ساله برای این ماهیها امری غیر عادی نبوده و مادامیکه زنده اند به رشد خود ادامه می دهند. چندی نگذشت که ماهیگیران قلاب انداز به توانائیهای این ماهی بزرگ و زیبا پی برده و

26- Galizier

27- Ukraine

28- Bohemin

29- Franken

30- Dinkelsbuhl

31- Aischgruender

32- Bavaria

33- Aisch

34- Main

35- Tohn Traverner

بویژه در هنگام به قلاب افتادن ماهی کپور، جنگی سرسختانه آغاز می گردد، بهمین علت بیشتر مورد علاقه ماهیگیران ورزشکار واقع گردید.

شایان ذکر است که گونه کپور معمولی که سفر طولانی خود را از غرب آغاز نموده و سرانجام به انگلستان رسید، همزمان در شرق، از چین بطرف ژاپن رفته و مدتها بعد بصورت " ماهی کوی " به انگلستان آورده شد. در سال ۱۹۳۱ قوانین امتحانات در مورد دستیاران و استادکاران پرورش قزل آلا و پرورش کپور به وجود آمد. هنوز روشن نیست که چه کسی برای اولین بار نگهداری ماهیان را در "حوضچه ها" کشف کرد. شاید علت وجودی آن را بتوان در حوضچه ها طبیعی که بهنگام طغیانها پدید می آیند جستجو کرد. از نظر تاریخ نویسان، رومیان کاشف پرورش ماهی در استخرها هستند که از آن بعنوان زینت استخرها و یا همزمان به جای محل ذخیره نمودن ماهی زنده مورد استفاده بوده است. علاقه به پرورش ماهیهای در شمال کوههای آلپ طرفداران جدیدی پیدا و با شروع قرون وسطی این عمل مورد توجه و علاقه کشیشان قرار گرفت. آنها حوضچه های به روش رومی را تبدیل به استخر و در آنجا کپور پرورش داده که بزودی غذای جالبی برای ایام روزه داری آنها شد. از زمان بررسیها و تحقیقات سوستاس ۳۶ این قاعده در موسسات پرورش کپور مورد قبول است که افزایش وزن قابل توجه حاصله از رشد غذایی هنگامی حاصل می شود که غذای داده شده حدودا برابر ۱/۳ غذای طبیعی اولیه آن باشد.

حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ سال قبل چینی ها در تایوان تاسیسات پرورش انواع ماهی علفخوار دایر کرده بودند ولی هرساله بچه ماهی مورد نیاز را از رودخانه های طبیعی صید و به استخرهای پرورش انتقال می دادند. انواع این ماهی ابتدا از چین به آسیای جنوب شرقی برده شد و در این منطقه نیز کشت توام آنها با تغییرات خاص بسته به شرایط زمانی و مکانی انجام گردید. بعدها انواع آن به ژاپن معرفی ولی در این مملکت کشت تکی آن یعنی هر گونه در یک استخر متداول و معمول گردید. انواع کپور چینی آخرین بار به غرب معرفی گردید. در این موقع بود که موفقیت های بیشتری در زمینه تکثیر و پرورش آن حاصل گردید. در سال ۱۹۴۹ انواع ماهی امور سفید، کپور نقره ای و کپور سرگنده به شوروی معرفی گردید. در دهه ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰ انواع ماهی کپور چینی با سرعت به کشورهایی چون بلغارستان، چکسلواکی، فرانسه، مجارستان، عراق، اسرائیل، اهلستان، رومانی، جمهوری متحده عرب، آمریکا، آلمان غربی و یوگسلاوی همراه با روش کشت توام در امر پرورش آنها معرفی گردید. قاره آسیا بزرگترین تولید کننده ماهی در آب شیرین است و حدود ۶۷/۸ درصد کل تولید جهانی را در اختیار دارد. چین بزرگترین تولید کننده ماهیان آب شیرین است و از سالها قبل این مقام را دارد. در بنگلادش و در بسیاری از کشورهای آفریقایی پرورش ماهی بصورت سنتی غیرمترکم (Extensive) انجام می شود و به سبب وجود دریاچه ها و رودخانه های متعدد به این روش کاملا توجه شده است.

از نظر انواع روشهای کشت پرورش نیز تنوع این روشها در کشورهای آسیایی چشمگیر است. پرورش در قفس که شاید اولین تجارب آن در کامبوج باشد امروزه در ویتنام و تایلند نیز صورت می‌گیرد. روش دیگری که در کشورهای آسیایی مورد توجه قرار گرفته، استفاده از کانالهای پرورش کپور با قزل آلا در استخرهای خاکی امکان پذیر است. در این نوع پرورش، معمولاً قزل آلا را در سنین بالای ۶ ماهگی به استخرهای خاکی وارد می‌کنند (برای جلوگیری از بیماری چرخش). در اینحالت، کپور با مصرف مواد غذایی اضافه، مواد پوسیده، کفزیها و گیاهان بستر، در اصلاح وضعیت آب و بستر استخر نقش مهمی ایفا خواهد کرد (Pillay, 1995).

۲-۲- بررسی و معرفی وضعیت موجود ماهیان گرمابی کشور

مطالعات توسعه منطقه ای شیلات در آبهای داخلی در منطقه زاگرس میانی (گزارش شماره ۱۱، شناخت و ارزیابی وضع موجود فعالیت ها و محیط فن آوری مهندسين مشاور رویان دفتر طرح و توسعه) فعالیت آبی پروری در آبهای داخلی ایران بر اساس اسناد و مدارک موجود با واردات تخم چشم زده گونه ماهی قزل آلا رنگین کمان با هدف بازسازی ذخایر آسیب دیده آبهای داخلی و توسعه ورزشی و همچنین واردات گونه کپور علفخوار به منظور مبارزه بیولوژیکی و جلوگیری از توسعه بی رویه پوشش گیاهی تالاب انزلی در دهه ۱۳۴۰ آغاز گردید.

با شکل گیری مراکز تکثیر و پرورش ماهی سرای کرج و ماهی سرای جاجرود واقع در استان تهران در دهه ۴۰ و همچنین طرح توسعه تکثیر و پرورش انواع کپور ماهیان پرورشی در مجتمع کشت و صنعت سفیدرود و نیز مجتمع شهید بهشتی واقع در استان گیلان در اوایل دهه ۵۰ و با مجموعه گروههای مختلف کارشناسی داخلی و خارجی، برنامه ریزی توسعه فعالیت آبی پروری در آبهای داخلی در برنامه پنجم عمرانی، توسعه آموزشی و تربیت نیروی انسانی متخصص، تعیین ضوابط و مقررات در صید و بهره برداری از منابع آبهای داخلی (رودخانه ها، دریاچه ها و ...)، رهاسازی گسترده بچه ماهی در منابع آبهای طبیعی و نیمه طبیعی داخلی، برگزاری سیمینار توسعه فعالیتهای آبی پروری در آبهای داخلی سال ۱۳۴۷ و اقداماتی از این دست، بتدریج فعالیت آبی پروری در آبهای داخلی ایران آغاز می‌گردد. هر چند نقطه آغازین این فعالیت در بعضی از مناطق به منظورهای معینی محدود می‌شود اما به تدریج در سایر نقاط کشور نیز گسترش یافت. بر اساس اطلاعات موجود در دوره منتهی به سال ۱۳۵۷ (سال پیروزی انقلاب اسلامی) اقدامات به عمل آمده از گستردگی زیادی برخوردار نبوده است. در دوره زمانی ۶۸-۵۷ اقدامات قابل توجهی در زمینه های تکثیر و پرورش آبزیان و صید و بهره برداری از منابع آبهای داخلی با توسعه مراکز تکثیر و پرورش ماهی به عمل آمد که این مرکز تکثیر و پرورش کپور ماهیان شهید رجایی در شهرستان ساری، احداث و بهره برداری مرکز تکثیر و پرورش آزاد ماهیان شهید باهنر کلاردشت واقع در شهرستان چالوس، احداث و بهره برداری مرکز تکثیر و پرورش کپور ماهیان شهید انصاری در شهرستان رشت، احداث مرکز تکثیر و پرورش ماهیان سرد آبی شهید مطهری در شهرستان یاسوج، احداث مرکز

تکثیر و پرورش کپور ماهیان شهید رجایی در شهرستان گرگان ، احداث مرکز تکثیر و پرورش کپور ماهیان مرودشت واقع در شهرستان سر دشت استان فارس ، احداث مرکز تکثیر و پرورش شهید ملکی در شهرستان اهواز از طریق تولید بچه ماهی و معرفی بچه ماهی توسط این مراکز به منابع آبهای طبیعی و نیمه طبیعی داخلی ، ارایه آموزشهای تخصصی به بهره برداران خصوصی ، بازدید کارشناسی برای متقاضیان بخشهای خصوصی از مکانهای مورد نظر ، ارایه خدمات کارشناسی به واحدهای خصوصی ، همچنین اقدامات گسترده ای توسط سازمان تحقیقات شیلات ایران (شمال) و سازمان تکثیر و توسعه شیلات ایران در زمینه های مطالعه و شناسایی منابع آبی ، رهاسازی بچه ماهی در منابع آبهای داخلی ، صدور موافقت های اصولی و پروانه تاسیس مراکز تکثیر و پرورش ماهی و برگزاری دوره های آموزشی به عمل آمد و در نتیجه این اقدامات فعالیت آبرزی پروری آبهای داخلی ایران رشد قابل ملاحظه ای یافت .

ادغام شرکت های شیلات جنوب و شمال و تاسیس شرکت سهامی ایران و انتقال کلیه وظایف آبرزی پروری آبهای داخلی از امور آبرزیان وزارت کشاورزی به شرکت سهامی شیلات ایران و ایجاد معاونت تکثیر و پرورش آبرزیان در این شرکت ، سپس انتزاع شرکت سهامی شیلات ایران از وزارت کشاورزی وقت و الحاق آن به وزارت جهاد سازندگی در سال ۱۳۶۶ بر اساس پیشنهاد سران سه قوه و موافقت رهبر کبیر انقلاب اسلامی حضرت امام خمینی (ره) تدوین اولین برنامه توسعه آبرزی پروری آبهای داخلی در سال ۱۳۶۵ برای یک افق دهساله توسط معاونت تکثیر و پرورش آبرزیان شیلات ایران و متعاقب آن آغاز دوران سازندگی بعد از اتمام جنگ تحمیلی و تدوین و تصویب اولین برنامه پنجساله در آبهای داخلی ، از سال ۱۳۶۸ به بعد می باشد . به این ترتیب از سال ۱۳۶۸ به بعد فعالیت آبرزی پروری آبهای داخلی در ایران دچار دگرگونی و تحولات اساسی می شود و روند توسعه آن فراگیر می گردد . نقطه این دگرگونی خصوصا از برنامه پنجساله دوم به بعد (۷۸-۷۴) با تنوع روشهای پرورشی ، مطالعات منابع آبی ، شناسایی و مطالعات اراضی توسعه ، گسترش و تنوع پذیری فعالیتهای آموزشی و ترویجی با تعریف ده ها پروژه در قالب سه طرح معین و سیاست گذاری فعالیتهای تکثیر و تولید بچه ماهی اعم از گرمابی و سرد آبی به بخشهای خصوصی ، واگذاری بهره برداری از منابع آبهای طبیعی و نیمه طبیعی به بهره برداران خصوصی و ایجاد تشکلهای بهره برداری در بسیاری از منابع آبی عمده ، سازماندهی نیروی انسانی در استانها و ایجاد مدیریت ها ، نمایندگی ها و ادارات کل شیلات در مناطق ، توسعه نیروی انسانی متخصص ، تمرکززدایی و واگذاری فعالیتهای آبرزی پروری به ادارات شیلات استانی ، تدوین و تصویب قانون حفاظت و بهره برداری منابع آبرزی جمهوری اسلامی ایران و تعیین حدود وظایف و اختیارات شیلات ایران در زمینه آبرزی پروری آبهای داخلی و ... وارد دوره جدیدی می شود و تحولات آن بسیار چشمگیر بوده و چشم انداز روشنی از افقهای توسعه را ارایه می کند .

در ایران تکثیر و پرورش ماهیان با سه هدف زیر انجام می‌گیرد:

بدین منظور از سال ۱۳۰۶ ماهیان خاویاری به طریق ابتدایی در منطقه کیسوم واقع در سفیدرود تکثیر و بعداً بصورت لارو به رودخانه رها می‌شدند. از سال ۱۳۵۰ با افتتاح کارگاه پرورش ماهی سد سنگر سالیانه میلیونها بچه ماهی ۳ تا ۵ گرمی از انواع تاس ماهیان تکثیر و پرورش داده و به دریای خزر رها می‌شوند. در سال ۱۳۵۲ تکثیر و رها سازی بچه ماهی سفید نیز توسط شیلات صورت پذیرفت.

در رسته ماهیان گرم آبی فعالیت های تولیدی به مراتب بهتر و بیشتر به چشم می‌خورد و تعداد کارگاههایی که در این زمینه فعالیت می‌نمایند متنوع و زیاد می‌باشند بطوریکه کارگاه فعال و تولیدی در آمارهای شیلات آمده است که مجموعاً نزدیک ۱۲۰ هزارتن از انواع ماهیان گرم آبی را تولید می‌نمایند.

کارگاه تکثیر و پرورش شرکت سهامی کشاورزی دامپروری سفیدرود یکی از کارگاههای مهم و بزرگ ایران است که در سال ۱۳۴۵ تاسیس گشته است و امروزه با مساحتی حدود ۷۵۰ هکتار استخر در حدود ۲۰۰۰ تن انواع ماهیان گرم آبی را تولید می‌کند.

کارگاه پرورش ماهی کشت و صنعت کارون از سال ۱۳۶۱ فعالیت آن آغاز گشته است. در مورد تکثیر ماهیان گرم آبی ایستگاه پرورش کپور ماهیان پل آستانه سالیانه میلیونها لارو و بچه ماهی تولید می‌نماید و جزو قدیمی ترین کارگاههایی است که در این امر تجربه کافی کسب نموده است. کار این کارگاه از سال ۱۳۴۵ آغاز گشته است و از سال ۱۳۴۸ کارهای تولید لارو بچه ماهیان را به مرحله اجرا در آورده است آخرین تولید آن در سال ۱۳۶۲ معادل ۲۴/۲ میلیون لارو انواع ماهیان پرورشی و تولید سی هزار بچه ماهی فیتوفاگ بوده است. در حال حاضر تولیدات کپور ماهیان آن به صفر رسیده است. تبدیل کارگاه پرورش ماهی سمسکنده به موسسه تکثیر مصنوعی و تولید لارو و بچه ماهی می‌تواند علاوه بر نیازهای محلی منطقه مقادیری گوشت نیز تولید نماید. این کارگاه در سال ۱۳۵۵ بوسیله اداره تعاون و امور روستاهای استان مازندران تاسیس گردید و طرح بازسازی آن توسط استادان گروه ماهی شناسی و بیماریهای ماهی دانشکده دامپزشکی در سال ۱۳۵۸ ارایه گردید و سپس بوسیله شیلات تکمیل کارگاه ادامه یافت و برنامه توسعه آن تا ۵۰ هکتار استخر و ۲۵ میلیون لارو و بچه ماهی می‌باشد. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی مرکز تکثیر و پرورش ماهی شهید انصاری فعالیت خود را برای تولید لارو انواع کپور ماهیان پرورشی را آغاز نمود.

در تابستان سال ۱۳۴۵ برای نخستین بار ماهی آمور سفید (علفخوار) توسط شرکت سهامی شیلات ایران از شوروی خریداری و بمنظور کنترل رشد نا متعادل گیاهان به مرداب انزلی معرفی گردید. بعدها گونه های دیگر آن توسط شرکت دامپروری سفیدرود از اروپای شرقی به ایران معرفی گردیدند و آبگیرهای مختلف و ایجاد استخر در آنها برای پرورش توام چند گونه بصورت متراکم است. این روش، مناسبترین شیوه استفاده از منابع طبیعی است که بصورت متراکم یا نیمه متراکم امکان تولید آبزیان را فراهم می‌سازد.

پرورش ماهی و اردک در دنیا سابقه طولانی دارد. برای اولین بار در سال ۱۹۳۴ در اروپا (آلمان) این کار انجام شد. در مجارستان در سال ۱۹۵۲ و چکسلواکی در سال ۱۹۵۵ پس از جنگ جهانی به پرورش توام ماهی و اردک پرداختند. در کشورهای بلوک شرق و شرق دور پرورش ماهی و اردک کاملاً رایج و از قدمت برخوردار است. در ۵۸ درصد از مزارع پرورش ماهی در هنگ کنگ اردک نیز نگهداری می شود. پرورش ماهی در دنیا سابقه ای دو هزارساله دارد اما در ایران با تکثیر تاسماهیان در سال ۱۳۱۰ و پرورش ماهی قزل آلائی رنگین کمان از سال ۱۳۳۸ شروع شده و بنابراین صنعتی جوان و نوپا محسوب می شود. واحد آبیان در سال ۱۳۵۹ تشکیل شد و فعالیت خود را برای توسعه کارگاههای تکثیر و پرورش بچه ماهی مورد نیاز کارگاههای پرورشی بخشهای سه گانه اقتصادی و بازسازی و افزایش ذخایر دریای خزر شروع کرد (حسین زاده صحافی، ۱۳۹۰).

۳-۲- تنوع گونه های ماهیان گرمابی در ایران و جهان

سر دسته ماهیان گرمابی را خانواده کپور ماهیان Cyprinidae تشکیل می دهد که بزرگترین خانواده در بین ماهیان با ۲۱۰ جنس و ۲۰۱۰ گونه می باشد (پیکران مانا، ۱۳۸۸). اعضای این خانواده را می توان بر اساس داشتن دندان حلقی یک تا سه ردیفی و لب های نازک تشخیص داد. نوع فلس در این ماهیان دایره ای (Cycloid) است (ستاری، ۱۳۸۲). مهمترین گونه های پرورشی عبارتند از: ماهیکپورنقره های فیتوفاگ، ماهیکپور سرگنده، ماهی آمور یا کپور علفخوار و ماهی کپور معمولی. ویژگی های زیستی ۲ گونه بیگ هد و فیتوفاگ به شرح زیر می باشد:

۱-۳-۲- ماهی کپور نقره ای یا فیتوفاگ (Silver carp)

بدن دوکی شکل و از دو طرف فشرده و با فلس های ریز و نقره ای، دندان حلقی یک ردیفی، باله پشتی کوتاه، چشم ها نسبتاً کوچک و در زیر محور افقی بدن قرار گرفته است (شکل ۱). رنگ بدن نقره ای و رنگ پشت آن قهوه ای بسیار تیره می باشد (نظری، ۱۳۸۲). خارهای آبشش طویل تر از رشته های آبششی و متراکم و به هم چسبیده بوده و از زی شناوران گیاهی (Phytoplankton) تغذیه می کنند. شکم این ماهی از گلو تا مخرج دارای کیل شکمی نیز هست (ستاری، ۱۳۸۲). این ماهی به غلط به ماهی آزاد پرورشی نیز معروف است (نظری، ۱۳۸۲). از آنجائیکه تولید زی شناوران گیاهی با بارور کردن استخر از کودهای آلی صورت می پذیرد بسیار ارزان تولید می شود و این ماهی از اولین حلقه هرم غذایی استفاده می کند لذا در کشت توام به عنوان ماهی اصلی پرورش محسوب می شود و لذا در کشورهای در حال توسعه، میزان ترکیب کشت این ماهی در استخرهای پرورشی حداقل ۵۰ درصد می باشد (عمادی، ۱۳۸۴؛ پیکران مانا، ۱۳۸۷). بزرگترین نمونه بدست آمده از این ماهی حدود ۲۰ کیلو گرم وزن داشته است (مقصودی و همکاران، ۱۳۷۷).

شکل ۱- ماهی کپور نقره ای یا فیتو فاگ با نام علمی *Hypophthalmichthys molitrix*

۲-۳-۲- ماهی کپور سرگنده (Big head carp)

این ماهی دارای سری بزرگ دندان حلقی یک ردیفی و فلس‌های ریز شبیه کپور نقره ای، خارهای آبششی این ماهی بسیار نزدیک به یکدیگر بوده و در قاعده به هم چسبیده اند و از زی شناوران جانوری (زئوپلانکتونها) تغذیه می کنند (شکل ۲). این ماهی بدلیل داشتن سر بزرگ و بدن تیره، بازارپسندی خوبی نداشته و هیچ وقت به عنوان ماهی اصلی پرورشی در نظر نمی گیرند و درصد کشت آن در پرورش توام معمولاً ۵ تا حداکثر ۱۰ درصد می باشد. بزرگترین نمونه بدست آمده از این ماهی حدود ۴۰ کیلوگرم وزن داشته است (مقصودی و همکاران، ۱۳۷۷). وجه تمایز این ماهی با ماهی کپور نقره ای علاوه بر اینکه رنگ بدن تیره، سر بزرگتر و چشم‌ها پایین تر از محور طولی بدن و کیل شکمی تیز و محدودتر بوده شنای این ماهی در مقایسه با کپور نقره ای کند و پیوسته است و مهمترین وجه تمایز این ماهی نسبت به ماهی کپور نقره ای آن است که انتهای باله ای سینه ای این ماهی از ابتدای باله شکمی عبور می کند (۳ تا ۵ تا ۲/۱ باله شکمی را می پوشاند). در حالی که انتهای باله سینه ای کپور نقره ای به ابتدای باله شکمی نمی رسد (نظری، ۱۳۸۲؛ ستاری، ۱۳۸۲؛ پیکران مانا، ۱۳۸۷).

شکل ۲- ماهی کپور سرگنده با نام علمی *Aristichthys nobilis*

از آنجائی که زادگاه اصلی سه گونه اخیر (کپور نقره ای، آمور و کپور سرگنده) رودخانه آمور چین می باشد و در این رودخانه با جریان سریع و سیلابی با آب گل آلود و بستر پوشیده از سنگریزه به صورت دسته جمعی تخم ریزی طبیعی انجام می دهند، به همین دلیل معروف به کپور ماهیان چینی هستند و در هیچ جای دنیا تخم ریزی طبیعی این ماهیان گزارش نشده است (پیکران مانا، ۱۳۸۷).

علاوه بر گونه های فوق از ماهی سوف، ماهی کپورسیاه، اردک ماهی نیز به تعداد چند قطعه در هکتار با اوزان پائین تر از وزن بچه ماهیان برای کنترل بیولوژیکی مزارع پرورش ماهیان گرم آبی رها سازی می کنند (پیکران مانا، ۱۳۸۸).

۲-۴- روشهای مختلف پرورش ماهیهای گرمابی

روشهای مختلف پرورش ماهیهای گرمابی در دنیا بسیار متنوع می باشد. در طی قرون متمادی پرورش ماهی که به شکل ساده و با جمع آوری تخم یا لارو یا بچه ماهی در چین آغاز شد تاکنون پیشرفت های زیادی کرده است. امروزه روش های مختلف پرورش ماهی به اشکال زیر صورت می گیرد (پیکران مانا، ۱۳۸۸):

از نظر سن یا اندازه ماهی مزارع پرورش را به ۳ دسته زیر تقسیم می کنند:

الف- تولید لارو تا مرحله بچه ماهی نوری (Fry)

ب- تولید بچه ماهی نوری تا بچه ماهیان بزرگ مناسب برای پرورش یا انگشت قد (Fingerling)

ج- مرحله پروار بندی یا تولید ماهیان بازاری

پرورش ماهی از نظر ترکیب گونه ها نیز شامل:

الف- پرورش تک گونه ای یا مونوکالچر (Mono Culture): که فقط یک گونه ماهی در استخر کشت داده می شود مثل پرورش ماهیان گوشتخوار مانند ماهی قزل آلا و سوف و پرورش لارو کپور ماهیان.

ب- پرورش دو گونه ای یا دی کالچر (Bi Culture): که دو گونه از ماهیان با یکدیگر پرورش داده شوند. در چنین حالتی گونه غالب ۹۰ درصد و گونه مغلوب ۱۰ درصد در نظر گرفته می شود. مثل پرورش ماهی دو گونه ای کپور نقره ای ۹۰ درصد و ماهی آمور ۱۰ درصد

ج- پرورش چند گونه ای یا کشت توام (Poly Culture): این روش به نوعی از پرورش ماهی گفته می شود که در آن تعدادی از انواع مختلف ماهی با یکدیگر پرورش داده شوند. در این روش چند گونه ماهی با یکدیگر در شرایطی پرورش داده می شوند که دارای رژیم غذایی متفاوت بوده ولی از نظر تحمل شرایط خصوصیات فیزیکی و شیمیایی به هم نزدیک میباشند. نسبت رهاسازی ماهی ها طوری در نظر گرفته می شود که ماهی ها بتوانند از خاصیت Synergistic یا عمل متقابل (همکاری) حداکثر استفاده را از یکدیگر بنمایند بدین ترتیب که کشت یکی بتواند محیط را برای کشت دیگر گونه های ماهی مساعد نماید (شکل ۵). مثلاً ماهی فیتوفاگ با مصرف فیتوپلانکتون ها از شکوفایی پلانکتونی جلوگیری کرده و در عین حال مدفوع این ماهی حاوی ۷۰

درصد مواد غذایی هضم نشده به صورت پلت (pellet) خوراک ماهی کپور واقع می‌گردد. ماهی کپور معمولی علاوه بر مصرف غذاهای طبیعی و بنتوزها (Benthoses) با برهم زدن بستر استخر ذرات گل و لای را که سرشار از مواد ارگانیک است به صورت مواد معلق در آب (سوسپانسیون) در آورده و کپور نقره ای آن را در هنگام پالیدن همراه سایر مواد غذایی بلعیده و به عنوان یک مواد غذایی شامل ترکیبات مختلف مصرف می‌نماید. ماهی علفخوار نیز گیاهان آبی را مصرف کرده و سبب سهولت جریان هوا در سطح استخر شده و از به هدر رفتن آب استخرها بوسیله تعریق شدید گیاهان جلوگیری می‌نماید (مشائی و همکاران، ۱۳۷۷؛ پیکران مانا، ۱۳۸۷). صادقی (۱۳۸۰) گزارش داد که مدفوع این ماهی می‌تواند مورد مصرف ماهی کپور معمولی قرار گرفته و به عنوان نوعی کود سبز سبب باروری بیشتر استخر گردد. بر اساس این گزارش این روش با وجود اثرات مثبت زیادی که دارد دارای معایبی نیز می‌باشد که مهمترین آنها عبارتند از:

- ۱- فراهم نمودن گونه های مختلف ماهی گاهی اوقات مشکل است و در چنین شرایطی تناسب کشت به هم می خورد.
  - ۲- معمولاً گونه های مختلف را به صورت جداگانه حمل می نمایند لذا نیاز به وسایل حمل و نقل متعددی و صرف هزینه بیشتری است.
  - ۳- رشد گونه های مختلف یکسان نیست بنابراین همزمان به حد بازاری و قابل فروش نمی رسند.
- پرورش ماهی از نظر تراکم کشت در استخرها به اشکال زیر صورت می گیرد:
- الف- پرورش ماهی به صورت گسترده یا غیر متراکم (Extensive): که با استفاده از تولیدات طبیعی آب و بدون استفاده از غذای دستی است که در آبگیرها و دریاچه ها و سایر ذخایر آبی مثل مخازن آب پشت سدها انجام می شود.
- ب- پرورش به صورت نیمه متراکم (Semi- intensive): این روش متداولترین روش پرورش کپور ماهیان در جهان است. معمولاً بصورت چند گونه ای انجام می شود و تغذیه ماهیان با تکیه بر تولیدات طبیعی استخر که با کود دهی مناسب افزایش می یابد و غذای مکمل که معمولاً شامل علوفه و غذای کنسانتره آماده یا دستی است انجام می شود (مشائی و همکاران، ۱۳۷۷). در این روش ۶۰ تا ۹۰ درصد غذای ماهی از طریق کوددهی و غذای طبیعی استخر تامین می گردد و بقیه غذا، با تغذیه دستی خواهد بود.
- ج- پرورش ماهی به صورت متراکم (Intensive): که به علت تراکم ماهی حدود ۶۰-۵۰ درصد غذای ماهی از طریق تولیدات طبیعی استخر تامین می شود و تغذیه دستی نیز الزامی است.
- د- پرورش به روش فوق متراکم (Super Intensive): این روش در قفسهای شناور و آبراهه های مخصوص و غیره انجام می شود و صددرصد غذای آن دستی است. برای اقتصادی بودن پرورش ماهی فقط ماهیان با ارزش مثل قزل آلا را می توان بدین طریق پرورش داد (آذری تاکامی، ۱۳۷۲)

۵-۲- نیازهای اساسی ماهیان گرمابی

مهمترین نیازهای ماهیان پرورش گرم آبی در مراحل مختلف رشد و نمو و به منظور دستیابی به تولید بیشتر عبارتند از:

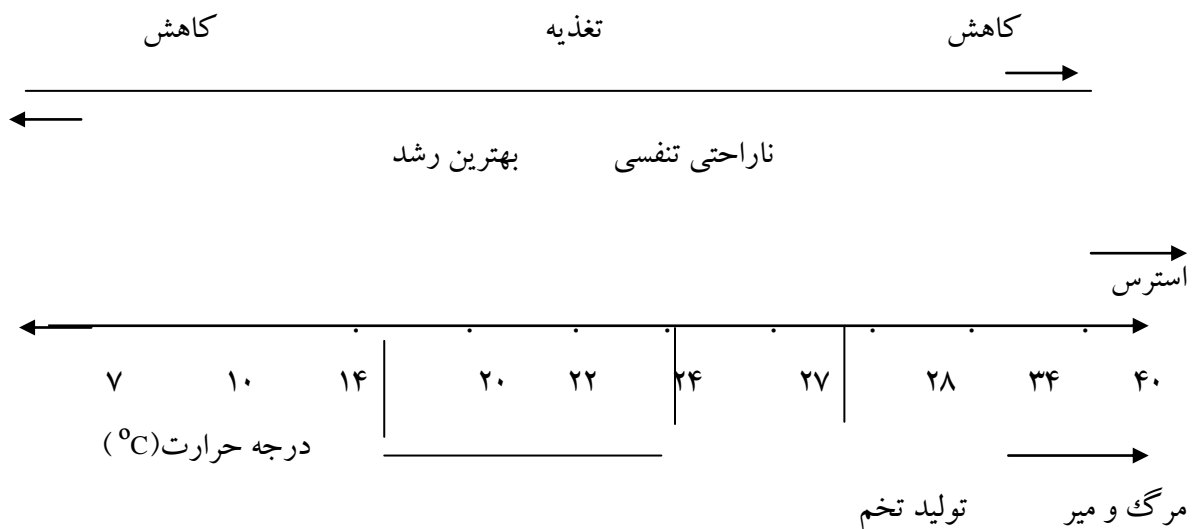
درجه حرارت آب: درجه حرارت آب در تغذیه و رشد ماهی، میزان اکسیژن محلول در آب و میزان اکسیژن مصرف ماهی نقش بسزایی دارد میزان درجه حرارت آب برای پرورش ماهیان گرم آبی در شکل ۷ آمده است. در دامنه حرارتی $14-29^{\circ}\text{C}$ ماهیان در سه مرحله تغذیه ای و رشد قرار می گیرند:

- مرحله اول $14-17^{\circ}\text{C}$ که پائین ترین میزان تغذیه و رشد ماهیان گرم آبی اتفاق می افتد یعنی مینیمم (Minimum) رشد را دارند.

- مرحله دوم $18-23^{\circ}\text{C}$ که تغذیه و رشد ماهیان گرم آبی در حد متوسط اپتیمم (Optimum) می باشد.

- مرحله سوم $23-29^{\circ}\text{C}$ که حداکثر یا ماکزیمم (Maximum) رشد و تغذیه را دارا اند (Boyd, 1996).

در دماهای بالاتر از 30°C و کمتر از 14°C درجه سانتی گراد تغذیه این ماهیان کاهش می یابد و در دمای بالاتر از 32°C و کمتر از 10°C درجه سانتی گراد رشد کاملاً متوقف می شود (شکوریان و همکاران، ۱۳۷۷). اگر درجه حرارت آب بیش از 32°C باشد علاوه بر عدم تغذیه این ماهیان، به دلیل کاهش میزان اکسیژن محلول در آب و سایر فعل و انفعالات بیولوژیک تلفات و مرگ و میر ماهیان شروع می شود (شکل ۳).

شکل ۳- میزان درجه حرارت آب برای پرورش ماهیان گرم آبی (اقتباس از عمادی، ۱۳۸۴)

بنابراین درجه حرارت $25-27^{\circ}\text{C}$ درجه سانتیگراد پرورش اقتصادی است و دمای 22°C درجه سانتیگراد دمای فیزیولوژیک ماهی است (عمادی، ۱۳۸۴).

در مناطق جنوب کشور که دمای آب بالا است مثل خوزستان، اهواز، سیستان، بوشهر و ... هم ماهیان زودتر (۱۰ ماهگی) قابل عرضه به بازار خواهند بود و هم زودتر تخم‌ریزی می‌نمایند این در حالی است که در مناطق سردسیر کشور مثل کردستان، آذربایجان غربی و شرقی، اردبیل و ... ماهیان هم دیرتر به سن بلوغ می‌رسند و هم دیرتر (۲ سالگی) قابل عرضه به بازار هستند (پیکران مانا، ۱۳۸۷).

کدورت آب (Turbidity): کدورت آب موجب عدم نفوذ نور کافی و کاهش تولیدات بیولوژیکی استخرها گشته و در توده بنتوس کف تاثیر نامطلوبی دارد. کدورت نامطلوب، کدورتی است که از مواد معلق رسی و سیلتی ناشی گردد (ولی الهی، ۱۳۸۵).

میزان اکسیژن محلول در آب: بطور کلی اکسیژن محلول در آب بوسیله باد، جریان هوا از طریق نفوذ، اختلاط (Diffusion) و پدیده فتوسنتز بوسیله فیتوپلانکتونها و گیاهان آبی تولید می‌شود و بر اساس همین عوامل میزان اکسیژن بطور مداوم در طول ۲۴ ساعت شبانه روز تغییر می‌کند بطوریکه در سپیده دم (قبل از طلوع آفتاب) در کمترین حد خود رسیده، در طول روز افزایش یافته و در بعداز ظهر به حداکثر مقدار خود می‌رسد و مجدداً در طول شب کاهش می‌یابد. میزان مصرف اکسیژن توسط ماهی به درجه حرارت آب، pH آب، گونه ماهی، اندازه ماهی، شوری، فشار اتمسفر، شدت فعالیت ماهی، وضعیت تغذیه و غیره بستگی دارد. بعنوان مثال، میزان اکسیژن مصرفی در دمای 20°C دو تا سه برابر بیش از مصرف اکسیژن در دمای 10°C است. نیاز اکسیژنی گونه‌های مختلف ماهیان متفاوت است نیاز اکسیژنی در کپور ماهیان به شرح زیر می‌باشد (نظری، ۱۳۸۲؛ عمادی، ۱۳۸۴):

- کمتر از 0.4 میلی گرم در لیتر ماهیان دچار خفگی شده و خواهند مرد.
- 0.5 تا 0.6 میلی گرم در لیتر ماهیان بشدت هوا را خواهند بلعید.
- کمتر از 1 میلی گرم در لیتر تغذیه متوقف شده و در صورت ادامه بتدریج به سطح آب آمده و هوا را خواهند بلعید.

- کمتر از 2 میلی گرم در لیتر اشتهای ماهی تا حد زیادی کاهش خواهد یافت.
- 5 میلی گرم در لیتر حداکثر تغذیه و رشد را خواهد داشت.

ایجاد لایه های یخی روی آب، سکون آب، تغییرات دبی آب، فصول و ساعات شبانه روز، تغییرات نور و فتوسنتز، اندازه و تراکم ماهیان، وجود میکروارگانیسمها نیز از عوامل موثر در کاهش میزان اکسیژن محلول در آب می باشد.

شفافیت و رنگ آب: شفافیت و رنگ آب دو عامل کاملاً وابسته به هم هستند به نحوی که هر چه تولیدات زیستی آب بیشتر باشد شفافیت کمتر و رنگ آب تیره تر است.

بطور کلی شفافیت کمتر از 15 سانتی‌متر باعث ایجاد مشکلات کمبود اکسیژن در شب و بیشتر از 30 سانتی متر حاکی از کمبود مواد غذایی آب خواهد بود که هر دو عامل در میزان رشد و نمو ماهی تاثیر گذار هستند. در

روشهای معمولی پرورش ماهی میزان شفافیت آب بین ۲۵-۲۰ سانتی متر نرمال است. شفافیت معیاری است که می توان با سنجش آن کوددهی را قطع و یا مبادرت به دادن آن نمود.

اطلاع از ارتباط بین رنگ و کیفیت شیمیایی در آب راهنمای خوبی است برای کارشناسان در پیشگیری از برخی مشکلاتی که در استخر بوجود می آید. رنگ های قهوه ای شیره ای، قهوه ای، قهوه ای مایل به زرد و یا رنگهای تند آبی و سیاه نشان دهنده وجود اختلالاتی در آب استخرها می باشد.

بعنوان مثال رنگ قهوه ای سبز، نشاندهنده وجود مواد رسوبی معلق غیر ارگانیک (آلی) مثل ذرات چوب و یا با منشا آلی مثل ذرات فلزی است. رنگ زرد قهوه ای نیمه شفاف، که از ترکیب مواد ارگانیک است. رنگ قهوه ای مایل به سیاه که بدترین رنگ آب استخر است و در اثر شکوفایی بعضی از پلانکتونها یا بالا آمدن لجن کف استخر می باشد. رنگ آبی، نشانه فقر پلانکتونی در آب استخر بوده و مانع رشد ونمو ماهیان بویژه پلانکتونخواران می شود (آذری تاکامی، ۱۳۷۲). تغییر رنگ آب استخر به عکس العمل نور خورشید، برخی مواد محلول یا معلق در آب، درجه حرارت آب، مصرف کنندگان، عمق آب، شرایط فیزیکی شیمیایی آب، pH، فساد بازمانده های غذایی و باکتریایی و برخی گازهای سمی بستگی دارد (آذری تاکامی، ۱۳۷۲). نکته مهم اینکه بهترین رنگ آب استخر زرد متمایل به سبز یا زرد متمایل به نارنجی می باشد.

بو و مزه: آب داخل استخر بدلیل اینکه املاح موجود در آن و کود دهی باید شور مزه باشد. اگر آب استخر تلخ باشد نشانه ازدیاد SO_2 و ترکیبات سولفاته است و اگر آب استخر شیرین باشد نشانه افزایش تجزیه هیدروکربن هاست و اگر مزه آب مایل به ترشی باشد نشانه افزایش کربناتها و اسیدی بودن آب استخر است (آذری تاکامی، ۱۳۷۲).

pH آب: (Power Hydrogen) H بیانگر اسیدی و قلیایی بودن یک محلول است که می تواند بصورت منفی لگاریتمی غلظت H^+ تعریف شود یعنی $pH = -\log [H^+]$.

هر گاه تعداد یونهای H^+ با تعداد یونهای OH^- برابر باشد، pH خنثی یعنی ۷ می شود. PH کمتر از ۷ اسیدی و pH بیشتر از ۷ قلیایی است. بدین معنی که هر عاملی که باعث تولید یون H^+ در محیط آبی شود، موجب اسیدی شدن و هر کاری که یون OH^- را افزایش دهد باعث قلیایی شدن آب خواهد شد (اسماعیلی ساری، ۱۳۸۳). آبهای تقریباً خنثی و کمی متمایل به قلیایی بیشتر از آبهای دیگر برای پرورش ماهی مناسب می باشند در جدول ۱ حساسیت ماهی و شکوفایی پلانکتونی نسبت به pH آب آمده است.

جدول ۱- حساسیت ماهی نسبت به pH (اقتباس از فرید پاک، ۱۳۸۵)

اثرات کشنده	pH
کشنده	۴
ماهیان تخم ریزی نمی کنند رشد و نمو وشکوفایی پلانکتونی مشاهده نمی شود برای بسیاری از ماهیان خطرناک و کشنده است	۴-۵
برای تولید مثل ماهی و تخم حساسیت ایجاد می کند	۴-۵/۵
رشد ماهی وشکوفایی پلانکتونی محدود	۵/۵-۶/۵
بهترین pH برای ماهیان -رشد خوب-تولیدمثل خوب- وشکوفایی پلانکتونی مناسب	۶/۵-۹
نامناسب رشد و نمو ماهی و پلانکتونها خوب نیست	۹-۱۰
کشنده است	بالا تر از ۱۱

سختی آب: سختی آب بوسیله یونهای فلزی چند ظرفیتی موجود در آن ایجاد می شود. در آبهای شیرین یونهای کلسیم و منیزیم از عوامل اصلی ایجاد سختی هستند. در جدول ۲، بر اساس غلظت کربنات کلسیم آبها را به چند دسته طبقه بندی می کنند. ارتباط بین سختی آب و کیفیت رشد و نمو ماهی و سایر آبزیان بستگی کامل به ترکیبات شیمیایی آب و وجود املاح یونهای دیگر دارد (اسماعیلی ساری، ۱۳۷۹).

جدول ۲- طبقه بندی آب شیرین از نظر سختی (اقتباس از Wheaton , 1977)

طبقه بندی آب	غلظت کربنات کلسیم (میلی گرم در لیتر)
نرم	۰ تا ۵۵
کمی سخت	۵۶ تا ۱۰۰
سخت	۱۰۱ تا ۲۰۰
خیلی سخت	۲۰۱ تا ۵۰۰

بر اساس نوع املاح کلسیم و منیزیم سختی آب را به دو دسته تقسیم می کنند (اسماعیلی ساری، ۱۳۸۳): سختی موقت که به علت وجود بی کربنات کلسیم $Ca(HCO_3)_2$ و بی کربنات های منیزیم $Mg(HCO_3)_2$ می باشد و بر اثر جوشاندن و زیاد شدن PH و املاح موجود در آب به کربنات های نامحلول (نمک جامد) تبدیل شده و رسوب می نماید و سختی آب از بین می رود به این سختی کربناته هم می گویند. سختی دائم به علت وجود املاح دیگر کلسیم و منیزیم از قبیل سولفاتها، کلراید و نتراتها می باشد بر خلاف سختی موقت در اثر جوشاندن از بین نمی رود و به سختی غیر کربنات می گویند. به مجموع سختی های موقت و دائم، سختی کل اطلاق می گردد و آنرا بر اساس میزان کربنات کلسیم بر حسب میلی گرم در لیتر نشان می دهند. اهمیت املاح کلسیم و منیزیم موجود در آب برای ماهی و آبزیان عبارت است از: رشد و نمو استخوان، تعادل اسمزی مایعات درون سلول، تنظیم pH و تعادل اسمزی مایعات بدن. یکی از

اثرات مهم سختی آب این است که اگر میزان آن بیش از حد متعارف باشد داروهای بکار گرفته برای کنترل بیماریها را مختل می سازد مثلاً سولفات مس با غلظت ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر در سختی بالا، رشد و تغذیه ماهی را متوقف کرده و اثرات آن را از بین می برد (Boyd, 1996).

قلیائیت: قلیائیت به مجموعه بی کربنات و کربناتهای محلول در آب اطلاق می گردد که بر حسب میلی گرم در لیتر کربنات کلسیم (CaCO₃) بیان می شود. آبهای طبیعی معمولاً مقدار زیادی بی کربنات دارند (اسماعیلی ساری، ۱۳۸۳). بررسی ها نشان می دهد که در استخرهای پرورش ماهی در شرایط قلیائیت ۴۰-۲۰ مقدار متوسط تولید ماهی در هکتار نسبت به شرایط قلیائیت ۱۲۰-۸۰ میلی گرم در لیتر کمتر از ۵۰ درصد بوده است (صدقت، ۱۳۸۲).

شوری (Salinity): میزان غلظت شوری آب تا حد ۲ گرم در لیتر آسیبی به ماهیان آب شیرین وارد نمیرساند. حداکثر شوری را که امکان زنده ماندن و رشد را برای ماهی کپور معمولی میسر میسازد ۹ گرم در لیتر می باشد (Clay, 1981). حد اپتیمم EC برای پرورش ماهیان گرمآبی ۱۴۰۰-۸۰۰ میکروموس بر سانتی متر می باشد. گاز کربنیک (CO₂): این گاز از طریق هوا، بی کربناتها، کربناتها و فساد و تجزیه مواد ارگانیک در آب استخرهای پرورش ماهی ظاهر می شود. این گاز در روزها بوسیله زی شناوران گیاهی جهت عمل فتوسنتز جذب و در شب ها در اثر تنفس پلانکتونهای گیاهی و در طی شبانه روز بر اثر تنفس موجودات جانوری تولید می شود. مقدار مناسب CO₂ بین ۲۰-۱۰ میلی گرم در لیتر میباشد (Boyd, 1996).

گازهای سمی و فلزات سنگین: گازهای سمی مانند SH₂، نیتريت، آمونیاک و ... تنها یا ترکیب یا مخلوط با یکدیگر در اغلب استخرهایی که کوددهی بی رویه انجام می گیرد با فساد و تجزیه مواد ارگانیک آشکار می شوند. آمونیاک از مهمترین و متداولترین عوامل ایجاد مسمومیت (Toxicant) در ماهی است. غلظت بالای ۱ تا ۱/۵ میلی گرم در لیتر آن در کپور ماهیان می تواند کشنده باشد (مشائی و همکاران، ۱۳۷۷). کنترل منظم آمونیاک مخصوصاً در آب های قلیایی با اکسیژن کم و درجه حرارت بالا اهمیت زیادی دارد. در صورت مواجهه با افزایش آمونیاک، تنها راه مقابله با آن تعویض آب است. حدود مجاز عوامل محدود کننده رشد ماهیان گرم آبی پرورشی در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳- حدود مجاز عوامل محدود کننده رشد و نمو ماهیان گرم آبی پرورشی (اقتباس از صادقی، ۱۳۸۰)

بافت	عوامل محدود کننده	حدود عوامل	انواع ماه‌های کبوتر پرورشی		
			ماهی کبوتر	سایر گونه‌های کبوتر پرورشی	
۱	درجه حرارت - سانتیگراد	بهترین منطقه حرارتی رشد و نمو	۳۰ تا ۲۰	۲۵ تا ۲۱	
		امساک غذا	۸	۸	
		شروع تغذیه	۱۰	۱۰	
۲	بی - اچ آب	انکوباسیون تخم	۲۱ تا ۱۸	۲۵ تا ۲۰	
		بهترین حد رشد و نمو	۸ تا ۷		
		نوسانات قابل قبول	۹ تا ۵/۵		
۳	قلیائیت آب - میلی‌گرم در لیتر	حدود کشته	۱ به پایین و ۱۰ به بالا		
		حد نامناسب تخم‌ریزی	۵ به پایین		
		حداقل مناسب برای پرورش	۲۰		
۴	سختی آب - درجه	حداکثر قابل تحمل	ثابت نیست بستگی به عوامل مختلف شیمیایی آب دارد		
		حد مناسب و مطلوب	۸ تا ۵		
		حد قابل قبول	۵ تا ۳		
۵	اکسیژن	حد مطلوب و مناسب	۶ به بالا	۶ به بالا	
		حداقل قابل قبول	۳	۶ تا ۵	
		حداقل قابل تحمل در صفر تا ۴ درجه	۱ تا ۰/۸	-	
		حداقل قابل تحمل در ۳۰ درجه	۱/۱	-	
		حد مطلوب برای انکوباسیون تخمها	۵ تا ۴	۵ تا ۴	
۶	مواد معلق - میلی‌گرم در لیتر	حد کاهش دهنده رشد	۱۲		
		حد کشته	۲۰		
		حداکثر قابل قبول	۲ (H ₂ S تیزریزه نشده) ^۱		
۷	سایر فاکتورهای شیمیایی آب - میلی‌گرم در لیتر	حد قابل قبول در استخرهای پرورشی	رقم مشخص در دست نیست ^۲		
		حد قابل قبول برای اسکوباسیون	۱۰		
		حد مناسب	۲ تا ۱		
		حد قابل قبول	چند میلی‌گرم		
		حد خطرناک و کشته	تا ۹۰ برای کبوتر خطرناک نیست		
		حد مناسب	مقدار آن بستگی به عوامل دیگر محیط دارد		
		حد قابل قبول	چند صدم تا چند دهم		
		حد خطرناک و کشته	تا ۴۰ میلی‌گرم برای ۴۸ ساعت قابل تحمل است		
		حد مناسب	۰/۲		
		حد قابل قبول	-		
۸	فلزات سنگین - میکروگرم در لیتر	حد خطرناک و کشته	نامشخص		
		حد مناسب	-		
		حد قابل قبول	۳۰ تا ۲۰		
		حد خطرناک و کشته	۱۰۰۰ (MgSO ₄ مضر ولی قابل تحمل)		
		حد مناسب	-		
		حد قابل قبول	تا ۱۰		
۹	مجموع حاصله از فلزات سنگین	حد خطرناک و کشته	نامشخص		
		حد مناسب	۰		
		حد قابل قبول	۰		
		حد خطرناک و کشته	۵۰ تا ۹		
		کادمیوم	حداکثر مجاز	۱۲	
		کرم	حداکثر مجاز	۱۰۰	
		مس	حداکثر مجاز	کمتر از ۲۵	
		سیانور	حداکثر مجاز	۵	
		بیوه	حداکثر مجاز	۰/۰۵	
۱۰	مجموع حاصله از فلزات سنگین	حد قابل قبول	۰/۰۲		
		حد کشته	۲		
		آهن	حداکثر مجاز	۲ تا ۰/۹	
		ارستیک	حداکثر مجاز	۲۲ تا ۱۵	
		نقره	حداکثر مجاز	۰/۰۲	
۱۱	سرب	حد قابل قبول	۲ تا ۰/۱		
		حد خطرناک و کشته	۱۰ تا ۰/۲		
		رقم حاسن در دست نیست ولی			
			تربت حسی مضمون کمتر است		

تغذیه: آماده سازی اصولی استخرها، کود پاشی و بارورسازی آنها از عوامل مهم افزایش میزان غذاهای طبیعی موجود در استخر است. ماهی کپور از نظر ذائقه همه چیز خوار است. در سیستم نیمه متراکم، کپور معمولی

علاوه بر غذای طبیعی موجود در استخر به غذای دستی یا کنسانتره و ماهی آمور نیز علاوه بر استفاده از جلبکهای بزرگ و گیاهان آبی نیاز به علوفه دارد (مشائی و همکاران، ۱۳۷۷). ولی فیتوفاگ و ماهی سرگنده از انواع پلانکتونهای گیاهی و جانوری که با کودمی در استخر تولید می شوند تغذیه می کنند و لذا برای تولید آنها هزینه زیادی نیز صرف نمی شود. میزان غذای کپور بستگی به اندازه و سن ماهی، درجه حرارت آب، مقدار نسبی غذای طبیعی موجود در استخر و کیفیت غذا دارد. در جیره غذایی کپور باید حاوی ۲۲ تا ۲۵ درصد پروتئین حیوانی باشد اما بخش اصلی غذا را لارو حشرات کفزی، گیاهان آبی، بذر و ریشه آنها تشکیل می دهد (مشائی و همکاران، ۱۳۷۷).

همیشه ماهیان را در وقت معینی و در نقاط خاصی و با استفاده از تشتک در استخر غذا داده شوند زیرا ماهیان بر حسب عادت در نقاط تعیین شده در اوقات معلوم حاضر می شوند. از غذا دادن مازاد بر احتیاج ماهیان باید خود داری نمود، زیرا غذای اضافی که ماهی قادر به خوردن آن نیست در آب فاسد شده و علاوه بر آلوده کردن آب استخر باعث افزایش مصرف اکسیژن در آب می گردند (دهدشتی، ۱۳۷۱).

هوادهی: ماهی موجود زنده ایست که با برانش های خود تنفس می کند و برای اعمال حیاتی خود نیاز به اکسیژن دارد. از دیدگاه پرورش دهنده ماهی این مقدار اکسیژن باید در حدی باشد که نه تنها ماهی را زنده نگه دارد بلکه رشد کافی و همچنین سلامتی آنها را تضمین کند (توسلی، ۱۳۷۶). بر اساس مطالعات توسلی (۱۳۷۶) بطور کلی مرگ و میر ماهیان در اثر کمبود اکسیژن دارای علائمی است که با تلفات ناشی از سایر عوامل بیماری زا متفاوت است این علائم عبارتند از:

۱- تلفات اغلب بطور دسته جمعی اتفاق می افتد.

۲- قبل از بروز تلفات ماهیان بطور دسته جمعی در سطح آب آمده و سعی می کنند هوا را ببلعند.

۳- ابتدا ماهیان درشت تر می میرند.

۴- ابتدا کپور نقره ای و سپس آمور و در نهایت ماهی کپور معمولی خواهد مرد.

۵- تلفات ناشی از کمبود اکسیژن اغلب در صبح زود اتفاق می افتد.

۶- ماهیان مرده اغلب با دهان باز مرده اند.

کمبود اکسیژن علاوه بر تغذیه و رشد، تولید مثل و سلامتی ماهی ها را نیز تحت تاثیر خود قرار می دهد. با افزایش تراکم ماهی در سیستمهای پرورشی بدلیل شدت فعالیت زیست شناختی، کود دهی زیاد، تغذیه بیشتر و تراکم زیاد ماهی، اکسیژن محلول در آب کاهش یافته و بعنوان فاکتور محدود کننده تولید در می آید. در اینگونه مواقع هوادهی استخر نه تنها باعث نجات جان ماهی می شود بلکه بعنوان عامل مهم تولید، باعث افزایش تولید در واحد سطح می گردد. بنابراین در استخرهای پرورشی که تراکم ماهی زیاد است تامین اکسیژن کافی نقش مهمی در اقتصادی بودن کار پرورش ماهی دارد (توسلی، ۱۳۷۶). از جمله ویژگی های خوب دستگاه هواده

(Air-jet) می‌توان وارد نمودن هوا به داخل آب، عدم تبخیر، ایجاد یک جریان دائمی در آب که مانع از لایه بندی حرارتی می‌شوند نام برد (توسلی، ۱۳۷۶).

زیست‌سنجی: رسیدگی دقیق و صحیح، رمز موفقیت در پرورش ماهی این است که از وضعیت رشد ماهیان موجود در استخر آگاهی داشته باشیم و این کار با زیست‌سنجی میسر می‌باشد. برای پی‌بردن به میزان غذایی داده شده و میزان رشد ماهیها و ضریب تبدیل غذا باید هر ۱۵ تا ۳۰ روز یکبار، میزان رشد ماهیان کنترل می‌گردد این عمل طی عملیات زیست‌سنجی (Biometry) صورت می‌گیرد. این کار از دقت و حساسیت زیادی برخوردار است زیرا در هر مرحله از زیست‌سنجی میزان بیوماس (Biomass) و مقدار غذایی که باید در طی یک ماه داده شود تعیین می‌شود و در صورت عدم زیست‌سنجی به موقع ماهیان و عدم اطلاع از میزان رشد و نمو آنها ممکن است غذای مصرفی بیش از حد نیاز ماهیها باشد و در این صورت علاوه بر کاهش رشد ماهی‌های پروراری، باعث آلوده شدن استخر، هزینه زیاد بابت خرید غذا و غیره را بدنال خواهد داشت (نظری، ۱۳۸۲؛ پیکران مانا، ۱۳۸۷). اطلاعات لازم برای پی‌بردن به کیفیت و کمیت رشد ماهیها از قبیل افزایش طول، وزن، درجه حرارت آب، میزان غذای مصرف شده و غیره در فاصله دو زیست‌سنجی در جدول مخصوصی ثبت می‌شود. تعداد ماهیان انتخاب شده بطور معمولی حدود یک درصد از کل ماهیان موجود در استخر می‌باشد که با استفاده از تور پره یا ماشک دارای ریز چشمه صید می‌شوند.

۳- مواد و روش ها

۳-۱- ورود بچه ماهیان به کشور

بچه ماهیان کپور فیتوفاگ و بیگ هد از کشور چین در خرداد ماه سال ۱۳۹۳ از طریق مرز فرودگاهی امام خمینی وارد شده و بلافاصله از طریق حمل زمینی کامیون سردخانه دار به کارگاه های تکثیر و پرورش در استان خوزستان انتقال یافتند. ماهیان در روز ۱۷ خرداد ماه سال ۱۳۹۳ پس از آداپته سازی و همدمایی به استخرهای پرورشی وارد شده اند. در این راستا بطور متوسط تعداد ۳۰۰۰ بچه ماهی به هر استخر وارد گردید. میانگین وزن بچه ماهیان ۵۰۰ میلیگرم و گرم و طول کل ۲۸ میلیمتر ثبت گردید. سلامت ظاهری و میزان تلفات حمل و نقل بچه ماهیان به هنگام رها سازی بررسی میشد (شکل های ۷-۴).

(شکل ۴). کارتن های حمل بچه ماهیان کپور ماهیان چینی (فیتوفاگ و سرگنده)

(شکل ۵). بسته بندی پلاستیک های حمل بچه ماهیان کپور ماهیان چینی (فیتوفاگ و سرگنده)

(شکل ۶). بررسی وضعیت سلامت بچه ماهیان (فیتوفاگ و سرگنده) حمل شده در فرودگاه مقصد

(شکل ۷). بررسی و شمارش مجدد بچه ماهیان (فیتوفاگ و سرگنده) در فرودگاه مقصد

۲-۳- ویژگی کارگاه های محل پرورش در استان خوزستان

مشخصات مراکز تکثیر و پرورش ماهیان گرم آبی محل اجرای پروژه به شرح زیر می باشد:

۱- مرکز تکثیر شهید ملکی

- محل جغرافیایی: کیلومتر ۲۰ جاده اهواز خرمشهر- روستای بیوض
- مساحت کل زمین ۲۲۰ هکتار و دارای ۷۹ استخر خاکی
- مساحت مفید ۱۱۲ هکتار
- منبع تامین آب رودخانه کارون با دبی ۱۰۰۰ لیتر در ثانیه می باشد.
- ظرفیت اسمی: ۲۵ میلیون عدد بچه ماهی و ۱۵۰ تن پرواری
- ظرفیت واقعی: ۴۰ میلیون عدد بچه ماهی و ۱۵۰ تن پرواری
- سال بهره برداری: ۱۳۷۱

۲- مرکز تکثیر شرکت آبی

- محل جغرافیایی: ۲۵ کیلومتری جنوب شرقی شهرستان دزفول و همجوار روستای سید عنایت
- ظرفیت اسمی: ۱۰۳۰ تن
- ظرفیت واقعی: ۱۲۰۰ تن
- میزان دبی آب: ۱ متر مکعب بر ثانیه
- نوع منبع آب: رودخانه دز
- مساحت کل: ۳۷۳ هکتار
- مساحت مفید: ۲۰۶ هکتار

- سال بهره برداری: ۱۳۶۳

۳- مرکز تکثیر شرکت ماهی کارون

- محل جغرافیایی: این شرکت در کیلومتر ۱۴ جاده شوشتر به ذرفول واقع شده که از شرکت های زیر مجموعه کشت و صنعت کارون محسوب می شود.

- سطح مفید زیر کشت ۴۳۰ هکتار استخر پرورشی که بالغ بر ۱۰ فاز تولید ماهیان گرم آبی می باشد
- سطح پشتیبان ۱۹۰ هکتار اراضی کشاورزی در نظر گرفته که علاوه بر تکثیر و پرورش ماهی سالیانه محصولات مختلف کشاورزی از قبیل یونجه و گندم تولید می شود.

- ظرفیت اسمی: ۲۰۰۰ تن

- ظرفیت واقعی: ۱۲۰۰ تن

- میزان دبی آب: ۴ متر مکعب

- نوع منبع آب: کارون (سد گتوند)

- سال بهره برداری: ۱۳۶۱

۴- مرکز تکثیر آبزبان شوش

- مساحت کل زمین ۱۲۷ هکتار

- دارای ۴۱ استخر خاکی

- مساحت مفید ۸۲ هکتار می باشد

- منبع تامین آب رودخانه کارون با دبی ۳۵۰ لیتر در ثانیه می باشد.

۳-۳- توزیع ماهیان در استخر های پرورشی

مراحل آدآپتاسیون ماهیان در کنار استخر ها و در ساعات بامدادی به مدت ۳ تا ۴ ساعت به طول انجامید. آبنگیری استخر بعد از آماده سازی انجام شد. سپس زمانیکه شکوفایی پلانکتونی به اندازه کافی رسید کار رها سازی بچه ماهیان آغاز شد. در این مدت به تدریج آب محیط انتقال و آب استخر های پرورشی جایگزین شده و در عین حال همدمایی نیز صورت پذیرفت.. نامعلمیگونههای مورد مطالعه بشرح زیر میباشد:

Hypophthalmichthys molitris– Silver carp

Aristichthys nobilis– Bighead carp

تعداد ماهیان رهاسازی شده بر اساس متوسط ۳۲۰۰ بچه ماهی در هکتار در نظر گرفته شد. تعداد و شرایط استخر های پرورشی به شرح جدول ۴ می باشد:

جدول ۴- تعداد ماهیان رها سازی شده و شرایط استخرها در هر مرزعه

ردیف	نام مرکز	تعداد	تراکم (عدد بر متر مربع)	تعداد استخر	وسعت (هکتار)	میزان آب دهی (لیتر در ثانیه)	عمق استخرها	میزان تعویض آب (درصد)
۱	ملکی	۳۱۰۰	۰.۳	۱	۱	۶	۲.۲	۱۰
۲	شرکت آبی	۳۲۷۹	۰.۳۲	۱	۱	۶	۲.۲	۱۰
۳	ماهی کارون	۳۲۵۵	۰.۳۲	۱	۱	۶	۲.۲	۱۰
۴	آزبان شوش	۳۲۸۲	۰.۳۲	۱	۱	۶	۲.۲	۱۰

مدیریت بهداشتی :

به محض ورود بچه ماهیان به هر مرکز به استخر قرنطینه وارد و پس از بررسی کامل وارد استخرهای پرورشی شدند. همچنین فاکتورهای فیزیکوشیمیایی هر استخر روزانه اندازه گیری می شد که میتوان به اندازه گیری روزانه میزان اکسیژن، pH، میزان گازکربنیک، شوری و آمونیاک اشاره کرد. استخرها دارای پمپ های هواده بوده که در صورت نیاز اقدام به روشن کردن آنها می شده است. شیوه آبیگری استخرها به صورت ثقلی بوده و طول دوره پرورش یک سال در نظر گرفته شده است. باتوجه به اهمیت موضوع از بدو ورود این گونه ها به استان حوزستان تمهیدات لازم و اصول قرنطینه در مرکز رعایت گردید. خروجی آب استخرها بطور کامل تحت کنترل قرار گرفت. نمونه گیری های ادواری به منظور کنترل بهداشتی توسط اداره دامپزشکی استان صورت می پذیرفت.

مدیریت آماده سازی :

مراحل آماده سازی بعد از صید ماهیان دوره قبل و تخلیه آب آغاز و خشک کردن، بازسازی کف و دیواره ها، آهک پاشی، شخم، کنترل دریچه های ورودی و خروجی و افزودن کود پایه و در نهایت آبیگری انجام شد. بعد از تخلیه آب، آهک پاشی صورت گرفت. میزان آهک مورد استفاده ۱۸۰۰ کیلوگرم در هکتار و از نوع آهک زنده (Cao) که بصورت یکنواخت در کف استخر پاشیده شد. علفهای هرز موجود در دیواره های استخر بعد از جمع آوری بصورت گپه مانند در همان محل اقدام به آتش زدن گردید، تا از تشکیل پناهگاه برای جانوران موذی و لاروهای آنها (بویژه حلزون) جلوگیری گردد.

کوددهی در دو مرحله انجام گرفت، در مرحله اول کود پایه (کود گاوی) که قبل از آبیگری و به مقدار ۴-۵ تن در هکتار کود گاوی به فاصله ۳ تا ۵ متری در سرتاسر کف استخر ریخته شد. در مرحله دوم کوددهی در طول دوره پرورش انجام گرفت. کودهای حیوانی: ۶۰۰ کیلوگرم کود مرغی و ۳/۵ تن کود حیوانی در واحد هکتار بصورت کود خشک در داخل گونی‌ها ریخته شد و در ادامه پرورش بر اساس برنامه ریزی و محاسبات انجام شده مورد استفاده قرار گرفت. با توجه به وضعیت تولیدات اولیه استخر هر هفته ۱۰ تا ۱۵ کیلو از انواع کودشیمیایی (بر حسب هکتار) همراه با کود آلی (بصورت شیرابه) به استخر اضافه شد.

بعد از محاسبه کود مورد نیاز، بر اساس ماده موثره نیتروژن (N) ۲ گرم در لیتر و ماده فعال فسفر (P2O5) ۰/۲ گرم در لیتر، آنها را بصورت جداگانه در داخل وان‌های ۳۰۰ لیتری با آب به نسبت ۱ به ۲۰ کاملاً حل کرده و سپس با سطل پلاستیکی در تمام سطح استخر پاشیده می‌شد زمان مصرف کود شیمیایی حدود ساعت ۱۱-۱۰ صبح و در هوای آفتابی در جهت جریان باد و هر سه روز یکبار انجام می‌گرفت (جدول ۵).

جدول ۵- میزان کوددهی در مزارع پرورشی به ازای هر هکتار

ردیف	نام مرکز	آلی (تن/هکتار)	شیمیایی (کیلوگرم بر هکتار)
۱	ملکی	۴	۱۱۰
۲	شرکت آبری	۴	۱۰۰
۳	ماهی کارون	۴	۷۰
۴	آبزیان شوش	۴	۹۰

۳-۴- بیومتری و انجام محاسبات رشد

به منظور زیست‌سنجی نمونه برداری با استفاده از تورهای پرتابی (ماشک) و یا استفاده از تور پره انجام می‌پذیرفت. نمونه‌ها بلافاصله در محلولهای بیهوش‌کننده قرار داده شده و به آزمایشگاه منتقل گردید. عملیات زیست‌سنجی (شامل طول کل با دقت میلیمتر و وزن کل با دقت گرم) از بچه ماهیان در طول دوره پرورشی هر ماه صورت گرفت. ضریب رشد و وضعیت بهداشتی آنان و نیز وضعیت پلانکتونی و بتوز استخرها مورد بررسی قرار گرفت (شکل‌های ۸-۱۱).

شکل ۸- نحوه نگهداری بچه ماهی ها در استخر های خاکی

شکل ۹- ماهی های پرورش یافته در ۳ ماه اولیه پرورش

شکل ۱۰- بچه ماهی‌ها بیگ‌هد رشد یافته در استخرهای خاکی

شکل ۱۱- نحوه بیومتری بچه ماهی‌ها در آزمایشگاه

تعداد نمونه‌های مورد بررسی در هر دوره بیومتری از هر گونه ۳۰ عدد در نظر گرفته شد. تولید در واحد سطح در استخرها و درصد بازماندگی و ضریب رشد ماهی مورد بررسی قرار گرفت. پارامترهای رشد و بقا در طول دوره پرورش انجام شد (Bisswas, 1993). نرخ رشد روزانه در این مطالعه توسط فرمول زیر محاسبه شد:

$$GR = \frac{W_2 - W_1}{T} \times 100$$

نرخ رشد ویژه با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید.

$$SGR = \frac{\ln W_2 - \ln W_1}{T_2 - T_1} \times 100$$

که W_1 = وزن اولیه و W_2 = وزن ثانویه و $T_2 - T_1$ = طول دوره رشد می باشد.

• فاکتور وضعیت یا چاقی (Ribeiro et al., 2004)

$$K = \frac{\text{وزن ماهیان نهایی در پرورش نهایی (g)}}{\text{3(طول نهایی ماهیان در انتهای پرورش دوره (mm))}} \times 100$$

۵-۳- محاسبات و آنالیز آماری

مقایسه میانگین های رشد طولی و وزنی با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون آنالیز واریانس (ANOVA) و تست دانکن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. شیوه نمونه برداری به صورت کاملاً تصادفی و در قالب طرح کاملاً تصادفی بود. در مقایسه میانگین ها از آنالیز واریانس یکطرفه استفاده شد و در جداسازی گروه های همگن و غیر همگن از آزمون دانکن استفاده گردید. نتایج در سطح $\alpha=0/05$ با یکدیگر مقایسه شدند. رسم نمودارها بر استفاده از نرم افزار Exell 2007 انجام پذیرفت.

۴- نتایج

نتایج حاصل از رشد ماهیان در طی یک سال پرورش به شرح جدول ۶ می باشد.

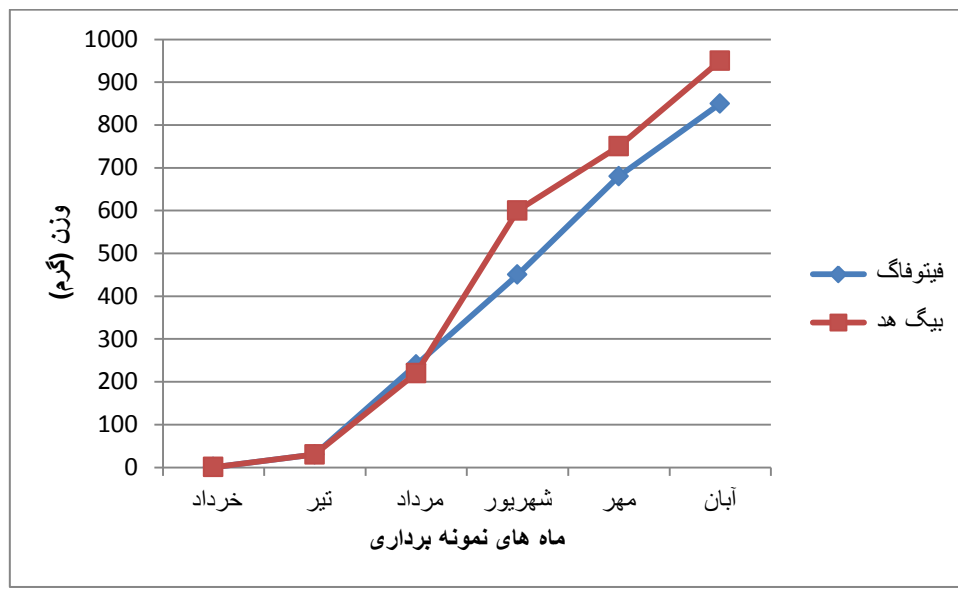
جدول ۶- منایج حاصل از رشد ماهیان در استخرهای حاکی استان خوزستان در سال ۱۳۹۴

ردیف	نام مرکز	تعداد	باقی مانده	وزن نهایی (گرم)	متوسط تولید (کیلوگرم)
۱	ملکی	۳۱۰۰	۲۹۴۵	۳۵۰۰	۱۰۳۰۷
۲	شرکت آبری	۳۲۷۹	۳۲۰۰	۲۳۰۰	۷۸۲۰
۳	ماهی کارون	۳۲۵۵	۳۰۹۲	۱۹۷۵	۶۱۰۶
۴	آبزیان شوش	۳۲۸۲	۳۱۱۷	۲۵۷۵	۸۰۲۶

گرچه این نتایج مشمول تمامی گونه های رها سازی شده (فیتو فاگ ، بیگ ، آمور و کپور معمولی) نمی شود لکن با در نظر گرفتن تراکم های ذخیره سازی اولیه میزان تولید ماهی فیتوفاگ با منشا داخلی معادل ۲۵۲۹ کیلوگرم در هکتار برای ماهی بیگ هد معادل ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار بدست آمد.

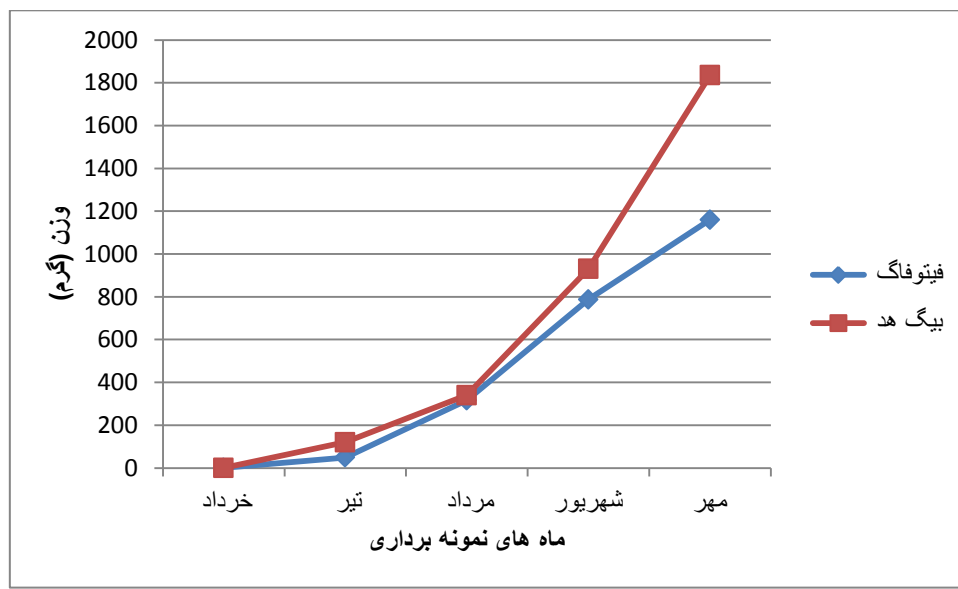
در استخر های پرورشی تیمار رشد قابل توجه ماهیان وارداتی مشاهده شد. بطوری که در استخر های آزمایشی شهید ملکی میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۵۹۰۰ کیلوگرم در هکتار برای ماهی بیگ هد معادل ۴۸۰ کیلوگرم در هکتار بدست آمد. در استخر های شرکت آبری میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۴۶۳۰ کیلوگرم در هکتار برای ماهی بیگ هد معادل ۳۴۵ کیلوگرم در هکتار محایسه شد . در استخر های ماهی کارون میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۳۷۰۰ کیلوگرم در هکتار برای ماهی بیگ هد معادل ۳۵۰ کیلوگرم در هکتار بدست آمد . در استخر های ابزیان شوش میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۴۸۹۰ کیلوگرم برای ماهی بیگ هد معادل ۴۳۷ کیلوگرم بود .

نتایج حاصل از بررسی افزایش وزن ماهی فیتوفاگ و بیگ هدد مرکز تکثیر شهیدملکی (ماهیان داخلی کشور) در طی دوره پرورش حاکی از رشد وزنی ماهیان موجود می باشد . در این مزرعه متوسط وزن ماهی بیگ هد ۲۳ ± ۹۵۰ گرم و برای ماهی فیتوفاگ ۱۷ ± ۸۵۰ گرم حاصل شد.

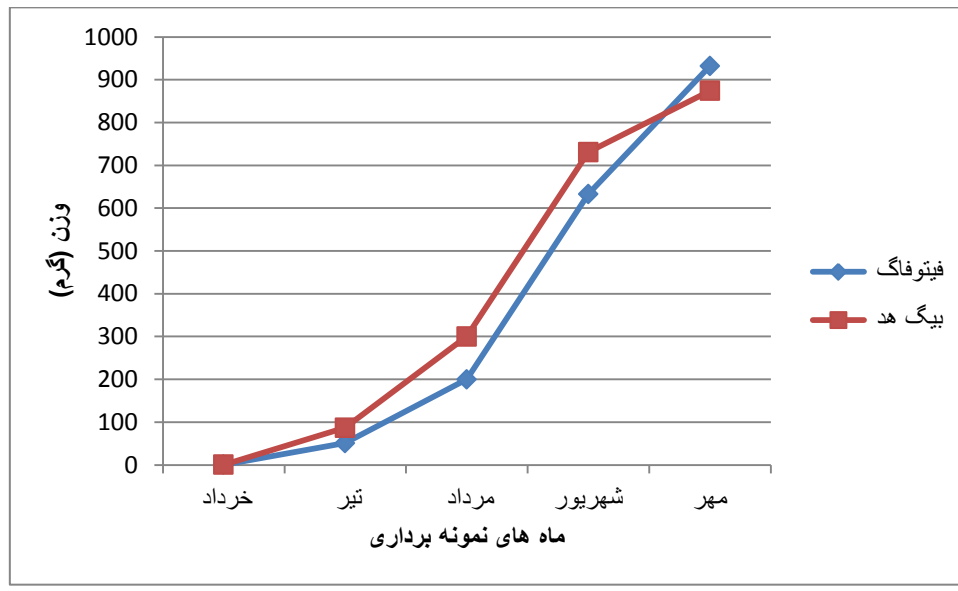
شکل ۱۲- تغییرات وزنی ماهی های فیتوفاگ و بیگ هد در مرکز تکثیر شهیدملکی (ماهیان داخلی کشور)

همچنین نتایج حاصل از بررسی افزایش وزن ماهی فیتوفاگ و بیگ هد در مرکز تکثیر شهیدملکی (ماهیان وارداتی به کشور) در طی دوره پرورش نیز حاکی از افزایش قابل توجه رشد وزنی ماهیان وارداتی در مقایسه با ماهیان داخلی در پایان دوره بود ($P < 0.01$). در این مزرعه متوسط وزن ماهی بیگ هد وارداتی 112 ± 1835 گرم و برای ماهی فیتوفاگ وارداتی 55 ± 1160 گرم حاصل شد.

شکل ۱۳- تغییرات وزنی ماهی های فیتوفاگ و بیگ هد در مرکز تکثیر شهیدملکی

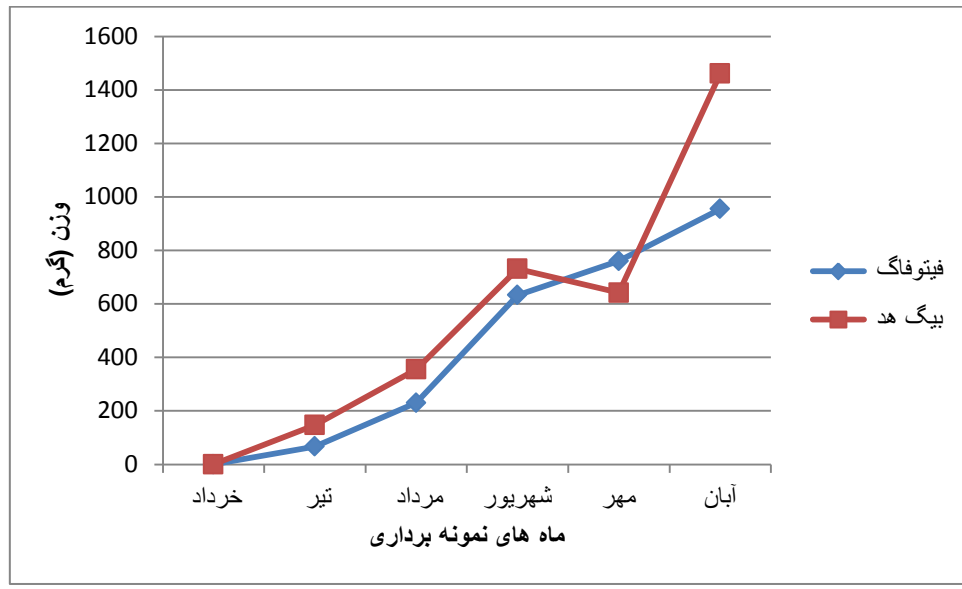
نتایج حاصل از بررسی افزایش وزن ماهی فیتوفاگ و بیگ هد در مرکز تکثیرشوش در طی دوره پرورش حاکی از عدم وجود اختلاف معنی دار بین رشد وزنی ماهیان وارداتی در مقایسه با ماهیان داخلی در پایان دوره بود ($P > 0.01$). در این مزرعه متوسط وزن ماهی بیگ هد وارداتی 874 ± 42 گرم و برای ماهی فیتوفاگ وارداتی 932 ± 13 گرم حاصل شد.

شکل ۱۴- تغییرات وزنی ماهی های وارداتی فیتوفاگ و بیگ هد در مرکز تکثیرشوش در سال ۱۳۹۴

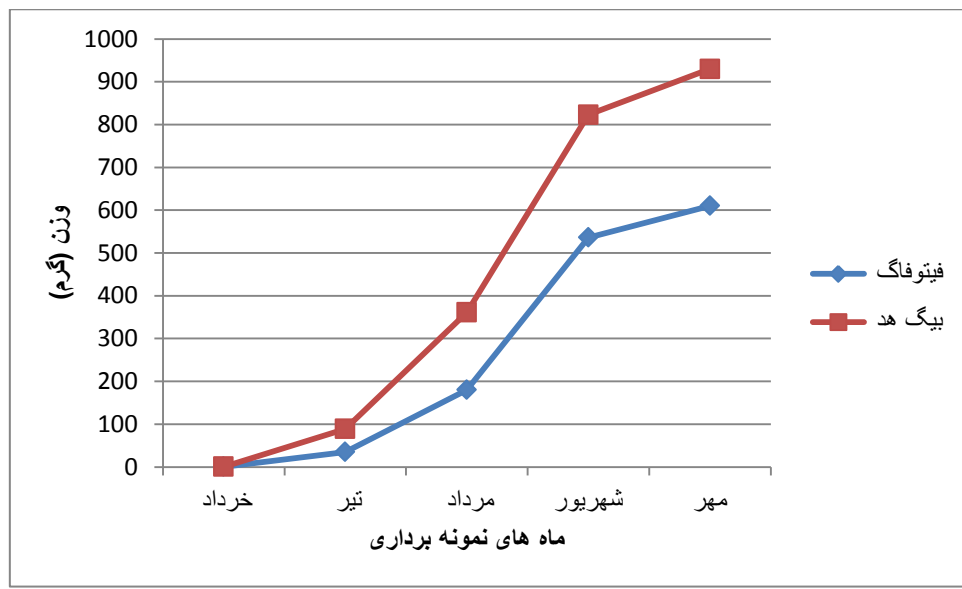
نتایج حاصل از بررسی افزایش وزن ماهی فیتوفاگ و بیگ هد در شرکت آبزی در طی دوره پرورش حاکی از افزایش قابل توجه رشد وزنی ماهیان وارداتی در مقایسه با ماهیان داخلی در پایان دوره بود ($P < 0.01$). در این مزرعه متوسط وزن ماهی بیگ هد وارداتی 955 ± 34 گرم و برای ماهی فیتوفاگ وارداتی 1461 ± 89 گرم حاصل شد.

شکل ۱۵- تغییرات وزنی ماهی های فیتوفاگ و بیگ هد در شرکت آبی

همچنین نتایج حاصل از بررسی افزایش وزن ماهی فیتوفاگ و بیگ هد در شرکت ماهیکارون در طی دوره پرورش حاکی از کاهش قابل توجه رشد وزنی ماهی فیتوفاگ وارداتی در مقایسه با ماهیان داخلی در پایان دوره بود ($P < 0.01$). در خصوص ماهی بیگ هد اختلاف معنی دار در این زمینه مشاهده نشد. در این مزرعه متوسط وزن ماهی بیگ هد وارداتی 930 ± 67 گرم و برای ماهی فیتوفاگ وارداتی 610 ± 21 گرم حاصل شد.

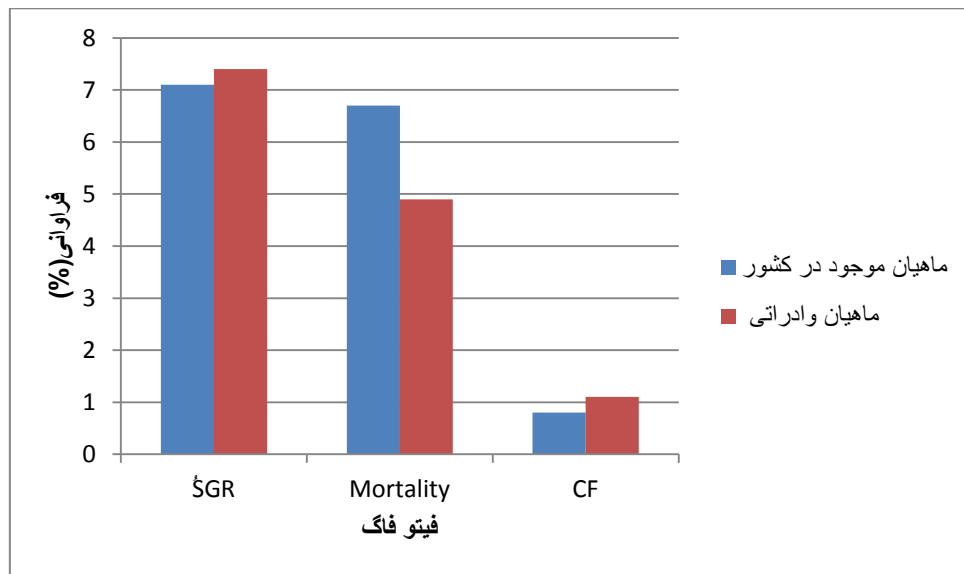

شکل ۱۶- تغییرات وزنی ماهی های فیتوفاگ و بیگ هد در شرکت ماهیکارون

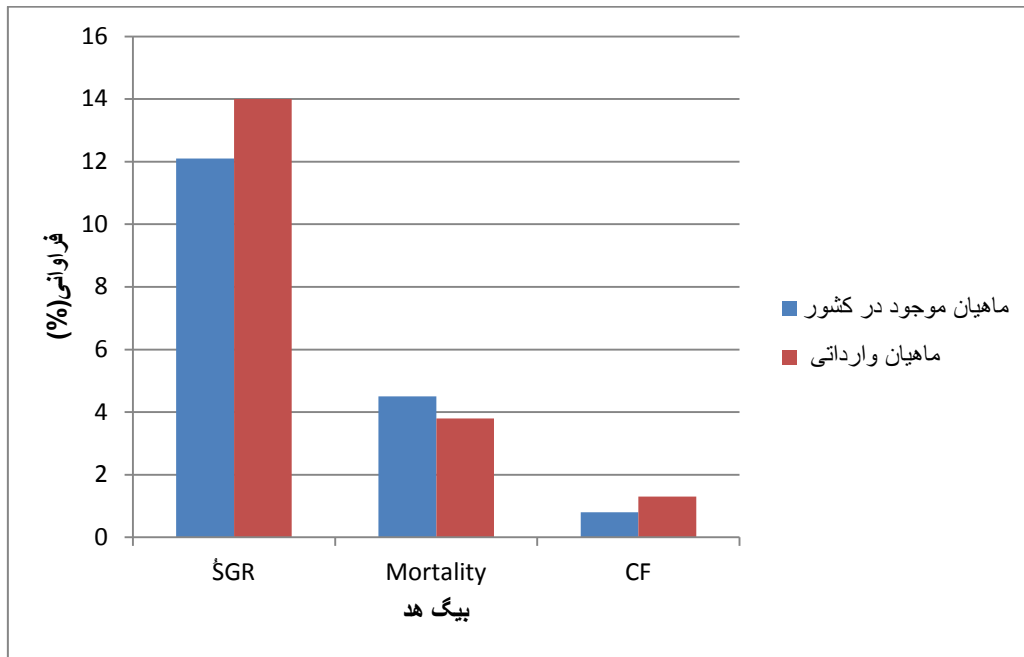
تغییرات شاخص‌های رشد نظیر رشد ویژه (SGR)، ضریب مرگ و میر (Mortality) و ضریب چاقی (CF) در ماهی فیتوفاگ و بیگ‌هد بیانگر افزایش قابل توجه ضریب چاقی و نرخ رشد ویژه ماهیان وارداتی نسبت به ماهیان با منشا داخلی می‌باشد. در عین حال بطور کلی تلفات نیز در ماهیان وارداتی کمتر بود.

میزان نرخ رشد ویژه در ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۷.۴ بود که در مقایسه با ماهیان با منشا داخلی (۷.۱) اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0.01$).

همچنین نرخ رشد ویژه در ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۷.۴ بود که در مقایسه با ماهیان با منشا داخلی (۷.۱) اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0.01$).

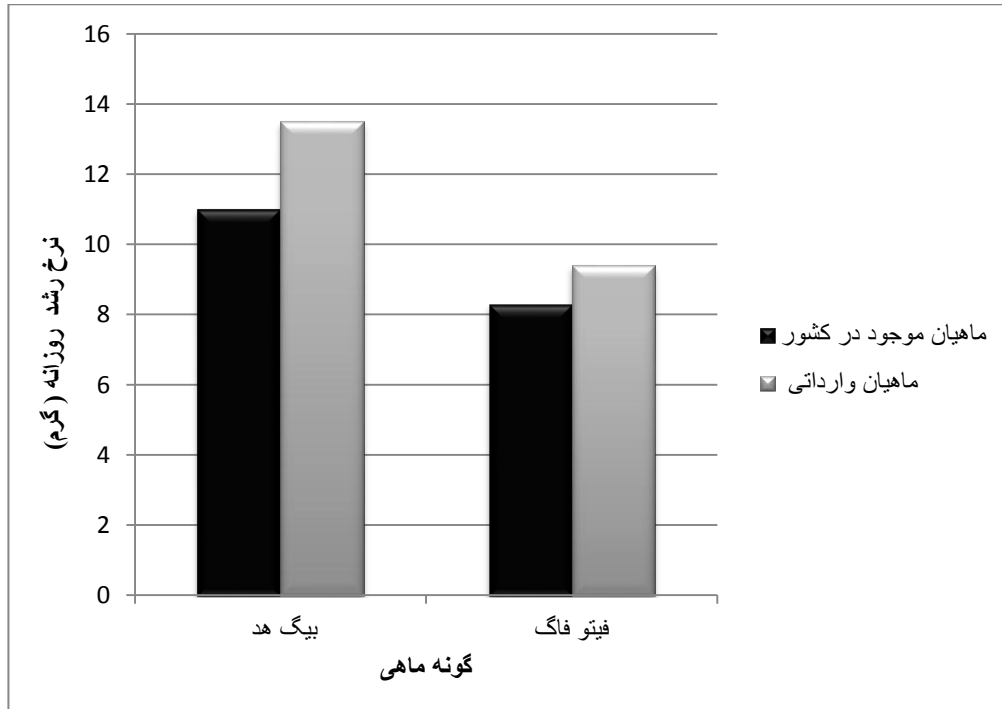

شکل ۱۷ - مقایسه نرخ رشد ویژه (SGR)، ضریب مرگ و میر (Mortality) و ضریب چاقی (CF) در ماهی فیتوفاگ وارداتی و داخلی

شکل ۱۸- مقایسه نرخ رشد ویژه (SGR)، ضریب مرگ و میر (Mortality) و ضریب چاقی (CF) در ماهی فیتوفاگ وارداتی و داخلی

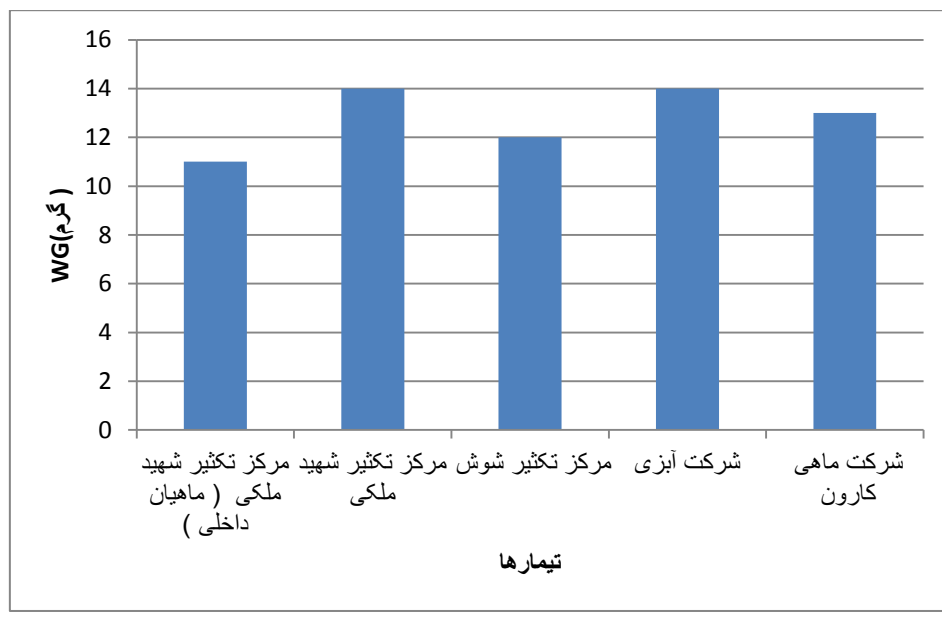
نرخ رشد روزانه بطور معنی داری در هر دو گونه وارداتی بالا تر از گونه های داخلی بود ($P < 0.01$).

شکل ۱۹- مقایسه نرخ رشد روزانه (WG) در ماهی فیتوفاگو بیگ هد وارداتی و داخلی

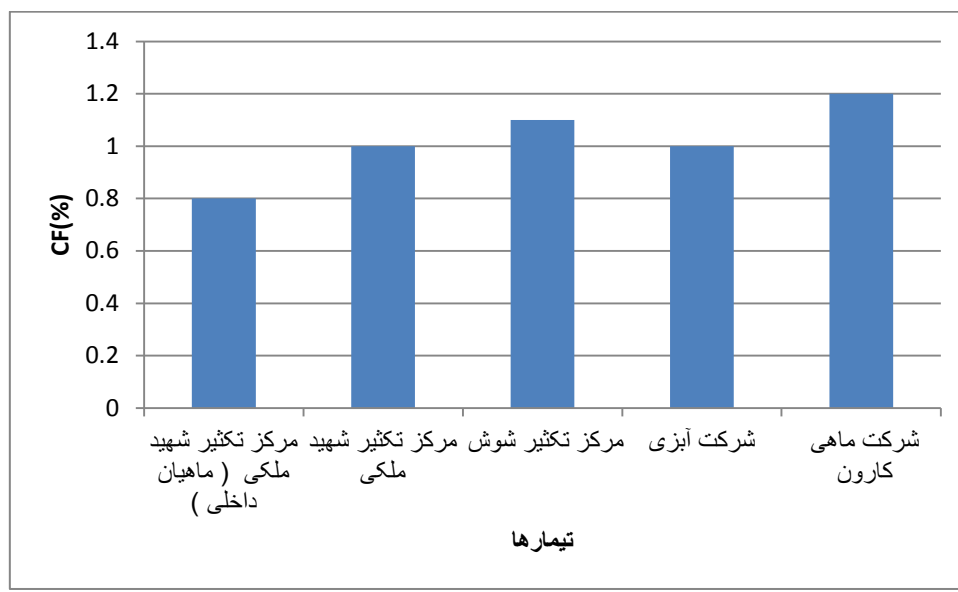
۱-۴- روند رشد ماهی بیگ هد در استان خوزستان

تغییرات شاخص‌های رشد نظیر رشد روزانه (WG)، نرخ رشد ویژه (SGR)، ضریب مرگ و میر (Mortality) و ضریب چاقی (CF) در ماهی بیگ هد در مقایسه مراکز با شاهد و بین یکدیگر نیز نشان از اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0.01$) بطوری‌که افزایش قابل توجه ضریب چاقی و نرخ رشد ویژه و رشد روزانه در ماهیان وارداتی در تمامی تیمارها (مراکز توزیع) نسبت به ماهیان با منشا داخلی بالاتر بود. با این وجود تفاوت‌های اندکی در این شاخص‌ها در بین مزارع منتخب مشاهده گردید. در خصوص تلفات نیز میزان تلفات در تمامی مزارع پایین‌تر از تلفات ماهیان با منشا داخلی بود. در خصوص نرخ رشد روزانه شرکت آبرزی و مرکز شهید ملکی با بیشترین مقدار نرخ رشد گرم در روز مواجه بودند. (شکل ۲۰).

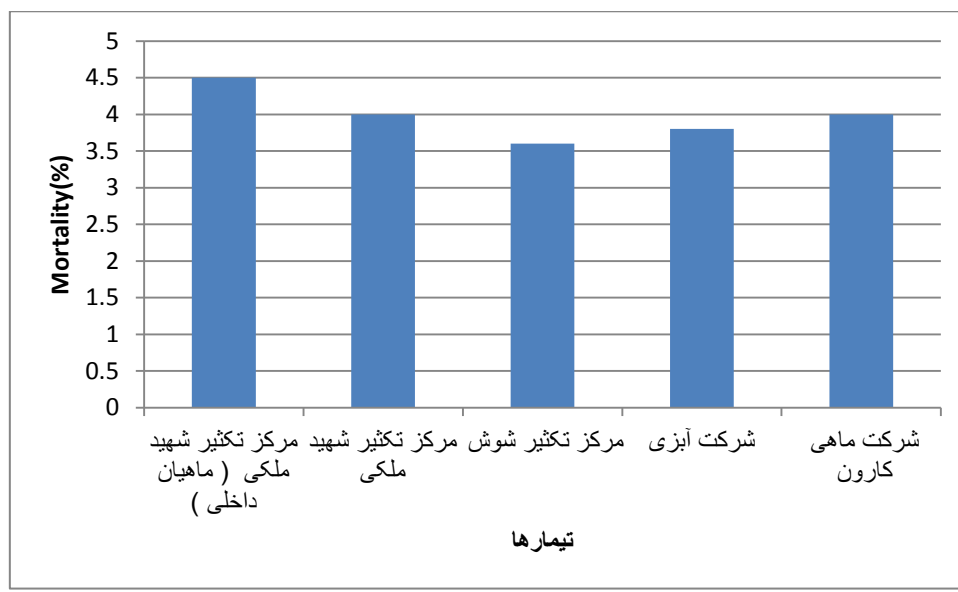
شکل ۲۰ مقایسه میانگین وزن روزانه ماهی بیگ هد در مزارع پرورشی

ضریب چاقی در بین مزارع در شرکت ماهی کارون بالاترین مقدار (1.23 ± 0.04) را به خود اختصاص داد (شکل ۲۱).

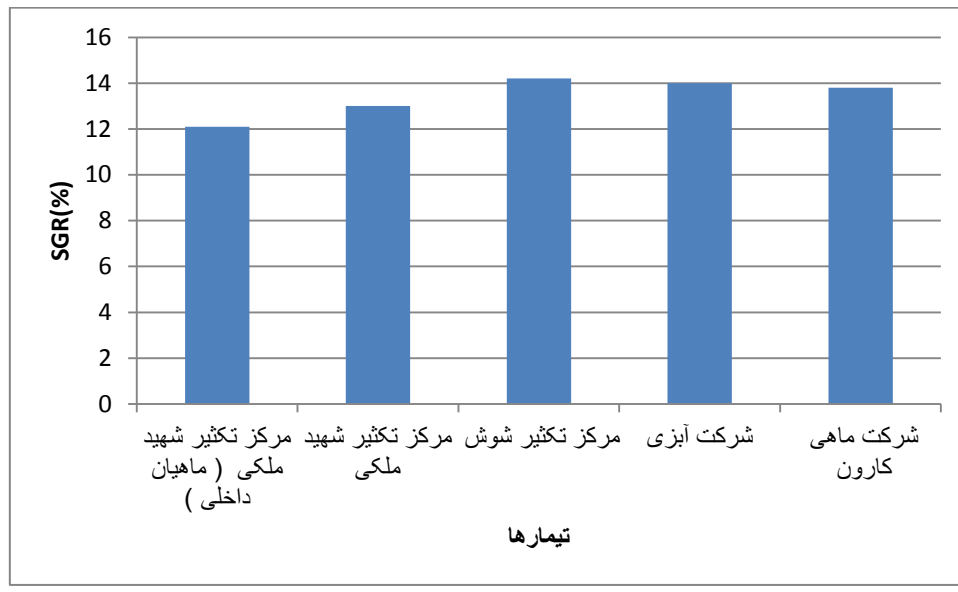
شکل ۲۱- مقایسه ضریب چاقی ماهی بیگ هد در مزارع پرورشی

در بین مزارع پرورشی مرکز تکثیر شوش کمترین مقدار تلفات (۳.۶ درصد) در خصوص ماهی بیگ هدر را به خود اختصاص داد (شکل ۲۲).

شکل ۲۲- مقایسه ضریب مرگ و میر ماهی بیگ هد در مزارع پرورشی

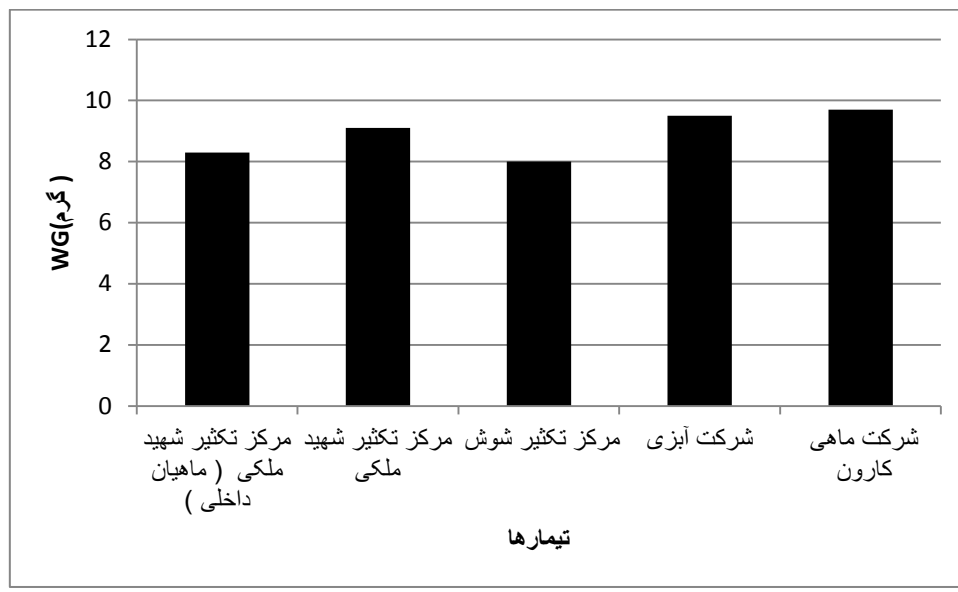
نرخ رشد ویژه در بین مزارع در هر سه مرکز ماهی کارون و شرکت آیزی و مرکز تکثیر شوش بالا بود (شکل ۲۳). لکن کمترین مقدار در بین مراکز به مرکز شهید ملکی اختصاص داشت (۱۲.۹ درصد) که البته در مقایسه با ماهیان با منشا داخلی همچنان برتری نشان داد (۱۲ درصد).

شکل ۲۳- مقایسه نرخ رشد ویژه ماهی بیگ همد در مزارع پرورشی

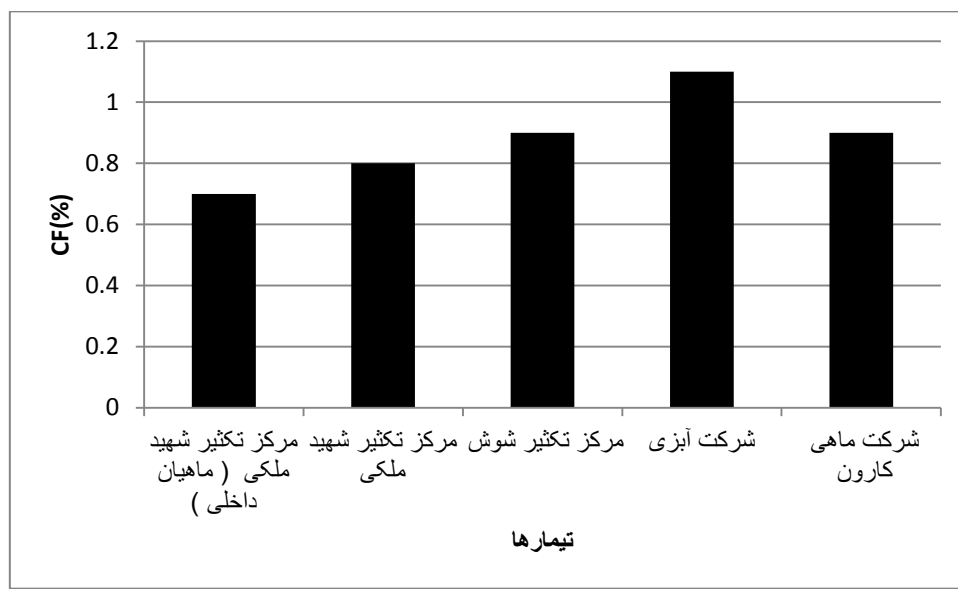
۲-۴- روند رشد ماهی فیتوفاگ در استان خوزستان

تغییرات شاخص‌های رشد نظیر رشد روزانه (WG)، نرخ رشد ویژه (SGR)، ضریب مرگ و میر (Mortality) و ضریب چاقی (CF) در ماهی‌فیتوفاگ در مقایسه مراکز با شاهد و بین یکدیگر نیز نشان از اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0.01$) بطوری که افزایش قابل توجه ضریب چاقی و نرخ رشد ویژه و رشد روزانه در ماهیان وارداتی در تمامی تیمارها (مراکز توزیع) نسبت به ماهیان با منشا داخلی بالا تر بود. با این وجود تفاوت‌های اندکی در این شاخص‌ها در بین مزارع منتخب مشاهده گردید. در خصوص تلفات نیز در تمامی مزارع میزان تلفات پایین‌تر از تلفات ماهیان با منشا داخلی بود. در نرخ رشد روزانه شرکت ماهی کارون با بیشترین مقدار نرخ رشد (۹.۸ گرم در روز) مواجه بودند. (شکل ۲۴).

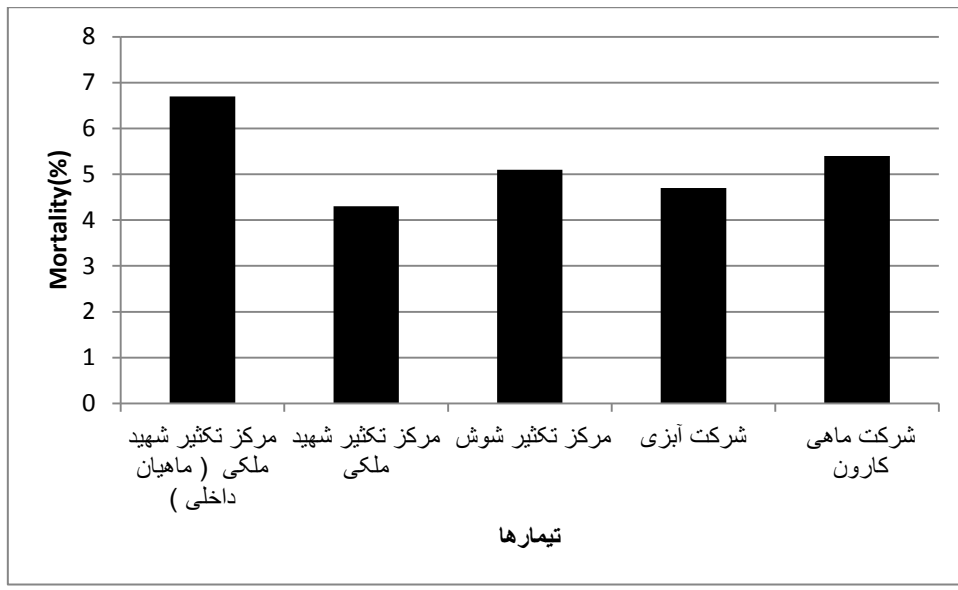
شکل ۲۴- مقایسه میانگین وزن روزانه ماهی فیتوفاگ در مزارع پرورشی

برای ماهی فیتوفاگ ضریب چاقی در بین مزارع در شرکت آبی بالاترین مقدار (1.1 ± 0.12) را به خود اختصاص داد و این در حالی است که کمترین مقدار به مرکز شهید ملکی برای ماهیان با منشا داخلی با مقدار 7.1 ± 0.14 اختصاص یافت (شکل ۲۵).

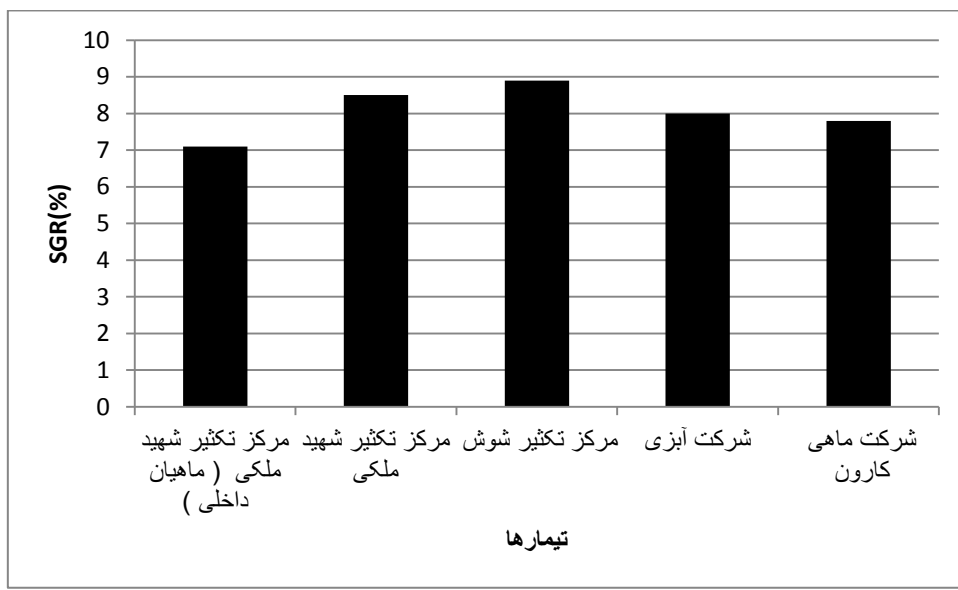
شکل ۲۵- مقایسه ضریب چاقی ماهی فیتوفاگ در مزارع پرورشی

در بین مزارع پرورشی مرکز تکثیر شهید ملکی کمترین مقدار تلفات (۴.۳ درصد) در خصوص ماهی فیتوفاگ را به خود اختصاص داد (شکل ۲۶).

شکل ۲۶- مقایسه ضریب مرگ و میر ماهی فیتوفاگ در مزارع پرورشی

نرخ رشد ویژه در بین مزارع در مرکز تکثیر شوش بالا بود (۸.۹ درصد). لکن کمترین مقدار در بین مراکز به شرکت آبی اختصاص داشت (۸ درصد) که البته در مقایسه با ماهیان با منشا داخلی در مرکز شهید ملکی همچنان برتری نشان داد (۷ درصد). (شکل ۲۷).

شکل ۲۷- مقایسه نرخ رشد ویژه ماهی فیتوفاگ در مزارع پرورشی

۳-۴- اندازه گیری دمای آب

نتایج بدست آمده درجه حرارت آب (حداقل و حداکثر و میانگین به تفکیک ماههای مختلف دوره پرورشی در جدول ۷ آمده است.

جدول ۷- میانگین درجه حرارت آب استخر پرورشی مورد تحقیق در ماههای مختلف پرورشی

ماههای سال	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان
حداقل (درجه سانتیگراد)	۲۱/۵	۲۱/۵	۲۳/۵	۲۰	۱۳	
حداکثر	۲۶	۲۶	۲۸	۲۸	۲۱/۵	
متوسط	۲۳/۸	۲۴/۵	۲۶/۱	۲۵/۳	۱۶/۸	

۵- بحث و نتیجه گیری

تاکنون در صنعت پرورش ماهی بر استثنای ماهیان زینتی اصلاح نژاد دارای نقش کمتری در بالا بردن تولید بوده است. بیشتر پرورش دهندگان برای افزایش تولید فقط بر کنترل فکر بهبود غذا و جلوگیری از بروز بیماری‌ها شد و شاید ندانند که با یک نظارت و کنترل درست به هنگام باعث افزایش پتانسیل بیولوژیکی ماهیان شوند. از به کار گیری اصول اساسی اصلاح نژاد در پرورش آبزیان مدت زیادی نمی‌گذرد و اینعلم در مقایسه با اصلاح نژاد دام و نسبت به صنعت دام پروری کمی جدیدتر می‌باشد. به عبارت بهتر در صنعت پرورش ماهی معمولاً ماهیانی مورد استفاده قرار می‌گیرند که یامستقیماً از ذخایر وحشی به دست آمده‌اند و یا فقط چند نسل از انتقال آن‌ها از محیط‌های طبیعی می‌گذرد. در این زمینه فقط چند سویه (Strain) از کپور ماهیان و قزل‌آلایرنگین کمان در برخی از نقاط جهان اهلی شده و می‌توان گفت ذخایر دیگری از این ماهیان اهلی شده وجود ندارد. از طرفی اطلاعات اساسی مورد نیاز برای اجرای برنامه‌های علمی منطقه‌ای اصلاح نژاد ماهیان اندک است. هدف اصلاح نژادافزایش توان تولید می‌باشد. این تولید چه از نظر وزنی چه از نظر طول و چه از نظر خصوصیات کیفی نظیر رنگ مناسب و شکل ظاهری در برنامه‌های اصلاح نژاد تحت بررسی قرار می‌گیرد. دو ماهی کاملاًیکسان در طبیعت وجود ندارد و تنوع موجود در یک جمعیت از ماهیان در برگیرنده تمامفوتیپ‌های واقعی آن هاست (Gjedrem, 2005). از دیرباز بشر به پرورش و اهلی ساختن دام بخصوص گوسفندبز اسب و گاو پرداخت تا بتواند با انتخاب والدینی که خصوصیات ظاهری بهتری دارند واز رشد مناسبی برخوردارند فرزندان قوی‌تر و مقاوم‌تر ایجاد نمایند. به همین دلیل است که یک علم اصلاح نژاد ماهی نسبت به اصلاح نژاد دام از سابقه زیادتری برخوردار نیست و فقط در چند ساله اخیر (نیم قرن اخیر) به آن توجه زیادی شده است. نکته مهم‌آنکه هدف کلی برنامه‌های اصلاح نژاد افزایش پتانسیل بیولوژیک یک جمعیت می‌باشد. فوتیپ خصوصیات قابل مشاهده یا اندازه گیری نظیر رنگ طول وزن تعداد خارهای بالهپشتی و ... است. به طور کمی ماهیانی برای پرورش مقرون به صرفه ترند که دارای رشدسرعیتر درصد بالاتر گوشت (لاشه) باشند. ضریب تبدیل نهایی پایین تری داشته باشند و مقاومت بیشتری به بیماری از خود نشان دهند همه این مزایا در مدیریت کارگاهی تکثیربا رعایت اصول ژنتیک و اصلاح نژاد امکان پذیر است. در برنامه‌های اصلاح نژاد دام یا ماهیان هدف این است که حیواناتی که دارای ظرفیت ژنتیکی بالاتر از میانگین داشته‌باشند در ابتدا انتخاب شده و از آن‌ها به عنوان والدین نسل بعد استفاده شود. با توجه به میزان کل تولیدات ماهیان گرمابی بوپژه در پایان سال ۱۳۹۰ (معادل هزارتن ۱۷۰۵۷۸) چنانچه اعمال برنامه‌های اصلاح نژادی ماهیان گرمابی از طریق دستیابی به دانش فنی تولید لاین‌های آبزیان پرورشی بتواند منجر به ۱۰ درصد افزایش تولید گردد. شاهد افزایش رقمی بالغ بر ۱۷۰۵۷ تن در سال اول اجرای طرح نسبت به سال پایه (۱۳۹۰) خواهیم بود. بدیهی است بر این مبنا رقم افزایش تولید مذکوردر طی سالهای بعد روند تصاعدی خواهد شد. از آنجایی که اساساً قیمت انواع کپور ماهیان بر اساس شاخصهای قیمت عمده فروشی اعلام شده از سوی سازمان شیلات ایران نسبت به سایر اقلام پروتئین حیوانی (گوشت قرمز)

دارای قیمت متعادل تری بوده و از سوی دیگر پرورش کپور ماهیان در اقصا نقاط و استانهای مستعد کشور پراکنش یافته است. لهدارقام افزایش تولید از رهگذراعمال سیاستهای اصلاح نژاد ماهیان گرمابی نقش عمده ای در ایجاد امنیت غذایی کلیه استانهای مذکور (وبویژه احاد مردم در قشر کم در آمد-) خواهد داشت. مدت زمان پرورش ماهی در استان های مختلف متفاوت بوده که در نمودار زیر آمده است.

البته بیوتکنیک تکثیر چند گونه بومی وجود دارد و در مقیاس محدود در بخش اقتصادی پرورش داده میشوند که شامل سیم، سوف و بنی می باشد (حسین زاده صحافی، ۱۳۹۱).

اگر چه تعداد زیادی از گونه های ماهی بخوبی در استخر رشد می کنند اما تنها تعداد محدودی از گونه ها معمولاً در مقیاس تجاری پرورش داده می شود. پرورش در استخرهای تجاری اساساً با هدف دستیابی به بیشترین سطح تولید ماهی و سود را از طریق استفاده بهینه از مواد غذایی طبیعی و غذای مکمل انجام میشود (Kumar, D.1992).

در آسیا دو سیستم بزرگ پرورش کپور وجود دارد که یکی سیستم چند گونه ای چینی با استفاده از کپور چینی با همدیگر و دیگری سیستم مرکب هندی که با استفاده از کپور هندی و کپور چینی به صورت ترکیب است. در کشور چین، کپور چینی مانند کپور نقره ای (*Hypophthalmichthys molitrix*)، کپور علفخوار (*Ctenopharyngodon* *godonpiceus*)، کپور سرگنده (*Aristichthys nobilis*) کپور لجنی (*Cirrhinus molitorella*)، کپور سیاه (*Mylopharyn* *godonpiceus*) و کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) در سیستم کشت چند گونه ای در استخر پرورش داده میشود (Kumar, D.1992).

معیارهایی که برای انتخاب گونه های مناسب ماهی در محیط های استخر عبارتند از نرخ رشد سریع، قابلیت استفاده از غذای طبیعی و مصنوعی، مقاوم به بیماری، مولد سازی و تکثیر آسان، قابلیت پرورش توام، شکارچی نبودن و پلانکتونخوار یا ترجیحاً گیاهخوار و یا دتریت خوار، سازگاری با دیگر گونه های مورد پرورش، خوش طعم با ارزش غذایی بالا و دارای تقاضا در بازار و قیمتبالا و البته عدم مخاطرات زیست محیطی باشد (Kumar, D.1992).

نتایج حاصل از مطالعه اخیر نشان دارد که در استخر های پرورشی تیمار رشد قابل توجه ماهیان وارداتی مشاهده شد. بطوری که در استخر های آزمایشی شهید ملکی میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۵۹۰۰ کیلو گرم در هکتار برای ماهی بیگ هد معادل ۴۸۰ کیلو گرم در هکتار بدست آمد. در استخر های شرکت آبری میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۴۶۳۰ کیلو گرم در هکتار برای ماهی بیگ هد معادل ۳۴۵ کیلو گرم در هکتار محایسه شد. در استخر های ماهی کارون میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۳۷۰۰ کیلو گرم در هکتار برای ماهی بیگ هد معادل ۳۵۰ کیلو گرم در هکتار بدست آمد. در استخر های انزبان شوش میزان تولید ماهی فیتوفاگ وارداتی معادل ۴۸۹۰ کیلو گرم در هکتار برای ماهی بیگ هد معادل ۴۳۷ کیلو گرم در هکتار بود.

حسین زاده و همکاران در سال ۱۳۹۴ روند رشد پرورش بچه ماهیان نورس فیتوفاگ و بیگ هد وارداتی از کشور چین را در سال اول در استان گلستان مورد بررسی قرار داده و دریافتند که میزان بازماندگی برای فیتوفاگ و بیگ هد به ترتیب معادل ۵۴.۷ درصد و ۷۴.۲ درصد می باشد. همچنین مقایسه درصد بازماندگی بچه ماهیان دورپرورش اولیه نیز حاکی از بالا بودن درصد بازماندگی در گونه بیگ هد با ۷۴.۲ درصد و کمترین آن مربوط به گونه آمور با ۵۵ درصد بود. نرخ رشد روزانه برای ماهی فیتوفاگ ۱۵.۲ گرم در روز و برای بیگ هد معادل ۱۶.۹۸ گرم در روز محاسبه شد همچنین نرخ رشد ماهی کپور معمولی، بیگ هد، فیتوفاگ و آمور به ترتیب معادل ۱۲، ۱۶، ۱۵، و ۲۳ درصد بدست آمد (حسین زاده، ۱۳۹۴).

نیک پی (۱۳۸۶) جهت افزایش تنوع گونه ای در استخرهای ماهیان گرم آبی با استفاده از ماهیان بومی پروژه ای تحت عنوان بررسی رشد و رفتار تغذیه ای ماهی شیربت *Barbus gypus* در روش تک گونه ای و چند گونه ای به ازای هر هکتار ۳۰۰۰ قطعه بچه ماهی از انواع مختلف (کپور ماهیان چینی) در نظر گرفته که در تیمار چند گونه ای برای ۳ استخر ۱۷۲۰ متری ۵۶۰ قطعه ماهی معرفی گردید که از این تعداد ۴۰ قطعه به میزان ۸/۱ درصد شیربت بود.

(STOAS 1993) استخرها ماهیان گرم آبی را از نظر سطوح تغذیه ای به چهار سطح تقسیم نموده که در کشورهای چین، هند و بنگلادش بین ۱۰ تا ۴۰ درصد از ماهیان بنتیک خوار استفاده می گردد.

خوال در سال ۱۳۸۸ در بررسی کشت توام اردک ماهی با کپور ماهیان پرورشی گزارش نمود، افزودن ۶۵۰ قطعه اردک ماهی به تیمارهای با تراکم ۳۵۰۰ قطعه در هکتار کپور ماهیان چینی تولید خالص ماهی به میزان ۳۶۵۲/۱ کیلوگرم در هکتار بیشترین بازدهی را داشته است.

طی پرورش کپور سیاه با سایر کپور ماهیان میانگین بازماندگی ۵ گونه ماهی در طی اجرای پروژه کپور ماهیان پرورشی ۸۲/۰۶ درصد بوده بیشترین بازماندگی ماهیان مربوط به گونه کپور معمولی با ۹۹/۶ و سایر گونه ها، سرگنده (بیگ هد) با ۹۵/۷۵ درصد و کپور نقره ای (فیتوفاگ) با ۸۴/۶۴ درصد، کمترین بازماندگی مربوط به گونه کپور سیاه ۵۴/۸۲ درصد و کپور علفخوار (آمور) با ۵۷/۱۸ درصد می باشد. بازماندگی کپور سیاه در سال اول ۵۰ و در سال دو ۷۳ درصد بدست آمد. لذا با توجه به اینکه در سال دوم از ماهیان (کپور سیاه) با میانگین وزنی بالاتر استفاده گردیده بازماندگی بهتری بدست آمد (صادقینژاد ماسوله، ۱۳۹۲).

در طی بررسی های انجام شده بر روی استخرهای گرم آبی با بکارگیری کود اسلاری در اقلیم شمال کشور میزان بازماندگی و محصول در استخرهای استفاده شده از اسلاری بیش از شاهد بوده. داده ها در ۶ تیمار مورد بررسی نشان دادند که استفاده از اسلاری میران محصول و بازماندگی را در بچه کپور ماهیان افزایش میدهد. درصد افزایش محصول ماهی فیتوفاگ در استخرهای اسلاری ۱۳/۵، کپور ۲/۶، بیگ هد ۱۸/۴، آمور ۸۵/۳ بوده است. از نظر میانگین افزایش وزن ماهیان فیتوفاگ و بیگ هد در تیمار اسلاری به ترتیب ۱۲ و ۱۸/۶ درصد

نسبت به شاهد افزایش وزن داشته ولیکن کپور ۲ در صد و ماهیان آمور نیز بدلیل اینکه در شاهد از بازماندگی بسیار کمی برخوردار بودند ۱۸ درصد در شاهد افزایش وزن داشتند. طبق بررسیهای آنان بازماندگی کپور نقره ای با اسلاری ۸۰ درصد و با کود مرغی ۱۵ درصد بوده است. همچنین بقاء ماهی سرگنده با اسلاری ۹۶ و با کود مرغی ۲۵ درصد و برای ماهی آمور نیز درصد بقاء با اسلاری ۸۶ و با کود مرغی ۳۶ درصد برآورد نمودند. بررسیهای آنان بر روی ماهی سیم نیز نشان داد که درصد بقاء با اسلاری بیشتر بوده است (فلاحی، ۱۳۹۱).

نرخ رشد ماهی بیگ هد و فیتوفاگ به ترتیب معادل ۱۴ و ۱۴ گرم در روز بدست آمد. نتایج این بررسی نشان داد که با ورود نسل F1 ماهیان گرم آبی در دستور کار مراکز تکثیر و پرورش ماهیان کشور می توان انتظار افزایش تولید به میزان حداقل ۱/۲ برابر ظرفیت فعلی را در استان خوزستان با حفظ شرایط موجود و اعمال مدیریت در مزارع پرورشی را داشت.

در تحقیق Bakeer و Tharwat در سال ۲۰۰۶ نرخ رشد و ضریب چاقی برای ماهی امور در طی ۲۱۰ روز نگهداری در استخر های خاکی به ترتیب معادل 3.48 ± 0.02 و 0.98 ± 0.02 بدست آمد (Bakeer, and Tharwat, 2006).

پیشنادهای اجرایی و پژوهشی

- پیشنهاد می‌گردد تا به منظور ارتقاء سطح آگاهی و دانش فنی کارگاه‌های تکثیر ماهیان گرم‌آبی نسبت به برگزاری کارگاه آموزشی برای احیای نسل مولدین کپور ماهیان اقدام گردد.
- پیشنهاد می‌گردد بچه ماهیان حاصل از نسل مولدین وارداتی بر اساس برنامه مشخص و بصورت شناسنامه دار در قالب طرح توزیع علمی به کشور توزیع گردد.
- پیشنهاد می‌گردد موضوع بکارگیری تجهیزات مناسب، روش‌های آماده‌سازی استخرها در دستور کار پرورش دهندگان قرار گیرد تا کارایی رشد ماهیان در استخرها افزایش یابد.
- پیشنهاد می‌شود موضوع واردات نسل‌های F1 و نیز برخی از نژاد‌های اصلاح شده در دستور کار کلان‌شیلاتی کشور و موسسه تحقیقات علوم شیلاتی قرار گیرد.
- با توجه به رشد مطلوب نمونه‌های وارداتی لزوم استمرار پژوهش‌های تکمیلی بر روی این گونه‌ها و نیز بررسی روند رشد در طی سالیان متمادی در اقلیم‌ها و استان‌های کشور محسوس است.
- تهیه و تدوین کتابچه دستورالعمل‌فنی و اجرایی از روش پرورش‌شاین ماهیان پیشنهاد می‌گردد.

تشکر و قدردانی:

بدینوسیله از سازمان شیلات ایران به دلیل حمایت های مالی این پروژه تشکر میگردد. همچنین از زحمات و تلاش های تمامی دست اندر کاران جمع آوری اطلاعات از مزارع پرورشی حوزستان و نیز مشارکت کارگاه های تکثیر و پرورش ماهیان گرم ابی در این طرح سپاسگذارم.

منابع

- آذری تاکامی، قباد ۱۳۷۶، مدیریت بهداشتی و روشهای پیشگیری و درمان بیماریهای ماهی، پرپور
- آذری تاکامی، ق. ۱۳۶۳. اصول تکثیر و پرورش ماهی، معاونت شیلات و آبزیان، سازمان تکثیر و توسعه آبزیان (وزارت جهاد کشاورزی). ص ۲۱-۱۲۵.
- آذری تاکامی، ق. ۱۳۶۳ شناسایی و روش های تکثیر و پرورش ماهی قرمز حوض. مجله مزرعه، شماره ۶ جلد ۶. ص ۳۰۵
- اسماعیلی ساری، ع. ۱۳۷۹. مبانی مدیریت کیفی آب در آبرزی پروری، مدیریت اطلاعات علمی، موسسه تحقیقات شیلات ایران.
- بریمانی، ا. ۱۳۵۵. ماهی شناسی و شیلات- انتشارات دانشگاه تهران، چاپ سوم، شماره ۱۰۸۲.
- پیکران مانا، ن. ۱۳۸۷. جزوه پرورش ماهیان، مقطع کارشناسی تکثیر و پرورش آبزیان، مرکز آموزش دانشگاه علمی کاربردی میاندوآب. ۱۴۵ صفحه
- پیکرانمانا، ن. ۱۳۸۸. بررسی افزایش تولید ماهیان گرمابی در واحد سطح در استان آذربایجان غربی با استفاده از مدیریت هوادهی و تغذیه، گزارش نهایی پروژه، موسسه تحقیقات شیلات ایران - مرکز تحقیقات آرتمیای کشور (ارومیه)
- توسلی، محمود، ۱۳۸۰، مدیریت هوادهی و تنظیم اکسیژنی استخر های پرورش ماهیان گرمابی، معاونت تکثیر و پرورش آبزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- جلالی جعفری، ب. ۱۳۷۷. انگلها و بیماری های انگلی ماهیان آب شیرین ایران، معاونت تکثیر و پرورش آبزیان شیلات ایران
- حسین زاده، ه. و همکاران، ۱۳۸۷، برنامه راهبردی ماهیان گرم آبی کشور، موسسه تحقیقات شیلات ایران
- حسین زاده، ه. م. گودرزی، ۱۳۸۳، مدیریت پرورش ماهیان آب شیرین (ترجمه: کوشه) معاونت تکثیر و پرورش سازمان شیلات ایران
- حسین زاده، ه. و همکاران، ۱۳۸۹، بررسی امکان پرورش کپور ماهیان هندی و چینی در شرایط اقلیمی استان گیلان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور
- حسین زاده، ه.، ۱۳۹۴، سند راهبردی ماهیان گرم آبی موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، ص ۲۹۸.
- حسین زاده، بررسی ورود کپور ماهیان نسل F1 از کشور چین به منظور ایجاد تنوع ژنتیکی در پایه جمعیت کپور ماهیان چینی کشور، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، ۱۳۹۴.
- حیدرپور، ف.، بهمنی، م. ۱۳۸۰. کاربرد فیزیولوژی ماهی در آبرزی پروری. موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۱۷۲ صفحه.

- دانش خوش اصل، ع، ۱۳۷۵. گزارش نهایی تعیین بهترین نسبت کشت ماهی سیم با کپور چینی، مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان،
- دهدشتی، بهروز، ۱۳۷۱، مدیریت پرورش ماهیان گرمابی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- رضایی خواه نرگسی، م، ۱۳۷۲، گزارش نهایی پرورش بچه ماهیان نوس و بچه ماهی انگشت قد کپور ماهیان به روش چینی، مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان، ص. ۴۳
- سالک یوسفی، محمد، ۱۳۷۹، تغذیه ابزیان پرورشی، اصلانی
- شکوریان و همکاران، ۱۳۷۷، پرورش ماهیان گرم آبی (تکمیلی)، اداره کل آموزش و ترویج، معاونت تکثیر و پرورش.
- طاهری م. و ۱۳۹۴، اجرای موفق طرح پرورش متراکم ماهی کپور در قم، سازمان جهاد کشاورزی قم.
- عبدالله مشایی، مهرداد، ۱۳۷۷، بهداشت و پرورش ماهیان گرمابی، نوربخش
- فریدپاک، ف.، ۱۳۶۱. دستورالعمل اجرائی تکثیر مصنوعی و پرورش ماهیان گرمآبی. انتشارات سازمان تحقیقاتی شیلات ایران.
- فلاحی م. ۱۳۹۱، بررسی اثرات اسلاری در پرورش لارو ماهی سفید و کپور ماهیان چینی و بهینه سازی غلظت آن برای افزایش راندمان تولید، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور. ص ۲۰۶
- کازرونی منفرد، محمد، ۱۳۷۹، مدیریت ماهیدار کردن استخرهای پرورش ماهیان گرمابی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- کیایی ضیابری، کبری، ۱۳۷۵، پرورش بچه ماهیان نوس و انگشت قد کپور ماهیان چینی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- گزارش عملکرد معاونت تکثیر سازمان شیلات ایران، ۱۳۸۹، سازمان شیلات ایران
- مقصودی، بختیار و همکاران، ۱۳۷۷، پرورش توام ماهی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- نظری، ر.، ۱۳۸۵. زیست شناسی و تکثیر ماهی کپور نقره ای. اداره کل آموزش و ترویج. معاونت تکثیر و پرورش ابزیان. شرکت سهامی شیلات ایران. ص ۹۴.
- نظری، ر، ۱۳۷۷، آشنایی با تکثیر و پرورش ابزیان، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- هدایت مرتضی و همکاران، ۱۳۷۶، مدیریت آماده سازی استخرهای پرورش گرمابی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- واینارو آویج، ا.، مورتی، ک.، ۱۳۷۵. تکثیر و پرورش ماهیان گرمآبی، کپور ماهیان، جزوه دوره آموزشی FAO، واحد انتشارات جهاد سازندگی استان گیلان.

• ولی الهی ، جلال ، ۱۳۸۵ . راهنمای تحقیق در مدیریت کیفیت آب در پرورش آبزیان. موسسه تحقیقات شیلات ایران .

- Gjedrem, T. 2005. Selection and Breeding Programmes in Aquaculture. Springer, Netherlands. Van Vleck, L.D. (1993) « Selection Index and Introduction to Mixed Model Methods », CRC Press Inc., Florida, USA
- Boyd , C . E .1996 . Water quality in ponds for Aquaculture . Shrimp Mart Co .Ltd . 482 p.
- Li , S . and Mathias, J. , 1994 . Fresh water fishes culture in China . Principles and practices . Elsevier Science B .V., Netherlands . 445 P.
- Lucas , J . S .Southgate , P . C .2003 . Aquaculture farming aquatic animals and plants . Black Well .502P.
- Pillay, T.V.R,1995.Aquaculture principles and practices, Fishing News Books, Rome, Italy.p210,211 .
- Woynarovich, E. and L. Horváth, 1980 The artificial propagation of warm-water finfishes - a manual for extension. FAO Fish.Tech.Pap., (201):183 p.
- Bakeer , M.N.1and T harwat , A.A.2006, Effect of stocking density and manuring rate on silver carp(*Hypophthalmichthys molitrix*)reared in earthen ponds, Journal of the Arabian Aquaculture Society , Vol. 1 No 2., 57-68

Abstract:

The objective of this study was to compare the growth parameters of imported bighead and silver carps with native China's carp species stocks in Khuzestan Province as well as its survival rate and production. This study conducted in 2014. After importing fry (0.05 g) from China they released to 5 experimental warm water breeding farms after adaptation. Study were started by selecting 3 earthen ponds (with 10000 m² area) in each farm and was performed in triplicate sampling with one control (Shahid Maleki native species). The ponds were treated by liming and fertilizer before filling water. Stocking density was about 3200 chine's carp (40% Silver carp, 35% Grass carp, 20% Common carp and 5% Bighead carp). Fish species harvested at end of culture (240 Day). Results showed that the growth rate were higher in Abzi Co. and Shahid Ansari Breeding Center with 14 g/d and 14 g/d respectively for bighead. Silver carp showed 9.8 g/d in Karoon Co., which is the highest compare to other treatments. Statistical analysis showed that pondral index was 1.1 ± 0.12 for silver carp in Abzi Co. while for Bog head Karoon Co. was the highest (1.23 ± 0.04). Compare to the existing situation for carp production (3700 kg/ha) in Khozastan province silver carp was 5900 ± 97 kg/ha and Bighead was 480 ± 11 kg/ha in Shahid Maleki. In Abzi Co. production rate was higher for silver carp and bighead carp with 4630 ± 61 kg/ha and 345 ± 8 kg/ha respectively. Also in Karoon Co. production rate was 3700 ± 75 kg/ha and 350 ± 12 kg/ha for silver carp and bighead carp respectively. In Abzian Shosh Co. production rate was 4890 ± 78 kg/ha and 437 ± 9 kg/ha for silver carp and bighead carp respectively. Results showed higher growth performance in imported silver and bighead carps compare to native species. Managing farms would be the critical points for better performance in carp culture with new generation.

**Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute**

Project Title : Comparative Study of Growth Parameters of Imported Bighead and SilverCarp with Native Stocks in Khuzestan Province

Approved Number: 14-12-12-9455-94003

Author: Homayoun Hosseinzadeh Sahafi

Project Researcher : Homayoun Hosseinzadeh Sahafi

Collaborator(s) :H.Abdolhai, M. Sharifiyan, J. Seifi, A. Beigi, M. Afrasiabi

Advisor(s): -

Supervisor: -

Location of execution : Tehran province

Date of Beginning : 2015

Period of execution : 1 Year

Publisher : Iranian Fisheries Science Research Institute

Date of publishing : 2017

All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference

**MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute**

Project Title :

**Comparative Study of Growth Parameters of Imported
Bighead and SilverCarp with Native Stocks in Khuzestan
Province**

Project Researcher :

Homayoun Hosseinzadeh Sahafi

Register NO.

50929